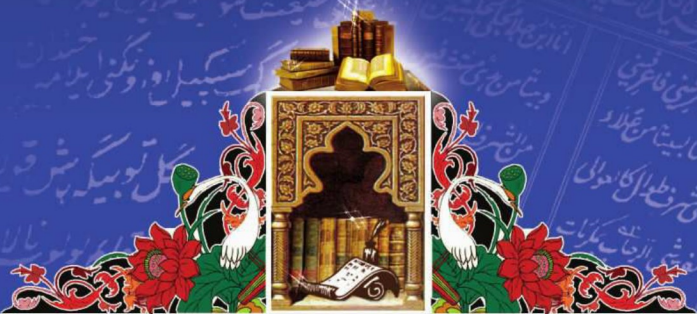

بۇ كىتابنىڭ ئىسمى

ياخشى كىشىلەر ئۆز دەپىلىرى

(ئىككىنچى نەشرەت)

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

كلاسسىكلار گۈلستانى

ياخشى كىشىلەر دەپىلىرى

(ئەدەبۇسسالەھن)

پىلانلىغۇچى: مۇرات ئېلى

باش تۈزگۈچى: ئادىل مۇھەممەت

تۈزگۈچى: مۇھەممەتئورسۇن سىدىق

شىنجاڭ گۈزەل سەنئەت - فوتو سۈرەت نەشرىياتى
شىنجاڭ ئېلېكترون ئۇن - سەن نەشرىياتى

تۈزگۈچىدىن

ھۆرمەتلىك ئوقۇرمەن، تارىختا ئۆتكەن مەشھۇر كلاسسىكلارنىڭ ئەخلاق - پەزىلەت، تەلىم - تەربىيىنى ئاساسىي مەقسەت قىلىپ يازغان ئەسەرلىرى زاماننىڭ ئۆتۈشى، كىشىلەر ئاڭ سەۋىيىسىنىڭ ئۆسۈشى بىلەن يەنىمۇ ئۆز قىممىتىنى نامايان قىلىپ كەلمەكتە. ئۇلاردا ئالغا سۈرۈلگەن ئىلغار ئىدىيىلەر، ئەخلاقىي دەۋەتلەر قەدىمكى دەۋردىلا ئەمەس، بەلكى بۈگۈنكى دەۋردىمۇ ئۆز رولىنى جارى قىلدۇرۇپ، جەمئىيەتنىڭ ئىجتىمائىي ئەخلاق قۇرۇلۇشىنى ئىلگىرى سۈرۈشتە بەلگىلىك رول ئوينىماقتا. بىز دەۋر قەدىمىگە ماسلىشىش، تارىختا ئۆتكەن مۇتەپەككۈرلارنىڭ ھاياتىي پائالىيىتى ۋە ئىجادىي ئەمگەكلىرى ئارقىلىق ئەۋلادلارنىڭ مەنئىي جەھەتتىن يۈكسىلىشىگە ئىلھام بېرىش مەقسىتىدە، كلاسسىكلار قەلىمىگە مەنسۇپ بولغان ئەسەرلەر ئىچىدىن دىداكتىك مەزمۇن ئاساسىي ئورۇندا تۇرىدىغانلىرىنى تاللاپ «كلاسسىكلار گۈلىستانى» ناملىق بۇ مەجمۇئەنى تۈزدۇق. دىققىتىڭىزگە سۈنۈلۈۋاتقان «ياخشى كىشىلەر ئەدەبىلىرى» دېگەن كىتابتا تارىخشۇناس ۋە ئەدەب مۇھەممەت سادىق قەشقەرى (1740 – 1849) نىڭ ھاياتى ۋە «ئەدەبۇسسالىھىن (ياخشى كىشىلەر ئەدەبىلىرى)» ناملىق ئەسىرىدىكى تەربىيەتلىك مەزمۇنلار بىلەن بىر قىسىم شېئىرىي ئەسەرلىرى تونۇشتۇرۇلدى.

موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى ۋە ئۇنىڭ ئەسەرلىرى توغرىسىدا^①

مۇھەممەت تۇرسۇن يالغۇزەك

مەشھۇر مەدەنىيەت ئەربابى، يازغۇچى، تارىخشۇناس،
ئەدەبىي تەرجىمان ۋە شائىر موللا مۇھەممەد سادىق
قەشقىرىنىڭ بىر قىسىم ئەسەرلىرى ئېلىمىزدا ئەمەس،
بەلكى شەرق ۋە غەربتە زور شوھرەت قازىنىپ، 19-
ئەسىرنىڭ ئاخىرلىرىدا پېتېربۇرگدا، تاشكەنتتە، كالكوتادا،
تۈركىيىدە بىر قانچە قېتىم رۇس، ئۆزبېك، تۈرك تىللىرىدا
نەشر قىلىنغان. ئۇنىڭ تارىخىي ۋە ئىلمىي ئەسەرلىرى
ئوتتۇرا ئاسىيادا ياشمىغۇچى تۈركىي مىللەتلەر ئارىسىدا
ئالاھىدە ھۆرمەتكە سازاۋەر بولۇپلا قالماستىن، يەنە ئەرەب
ۋە ياۋروپا خەلقلرى ئىچىدىمۇ مۇئەييەن تەسىرگە ئىگە.
موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى 1740- يىلى

① «شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى ئىلمىي ژۇرنىلى» دىن ئېلىندى.

قەشقەر شەھەر ياۋاغ مەھەللىسىدە (بەزى مەنبەلەردە 1725- يىلى قەشقەر توققۇزاق يېزىسىدا دېيىلىدۇ) موللا شاھ ئەلەم ئاخۇنۇم ئىسىملىك بىر مۆتىۋەر ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇ كىچىك چاغلىرىدا مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىسىنىڭ، بولۇپمۇ ئاتىسىنىڭ تەربىيىسىدە باشلانغۇچ مەلۇماتنى ئىگىلەپ، كېيىن قەشقەردىكى داڭلىق «مەدرىسە ھامىدىيە» دە ئىلاھىيەتشۇناسلىق، ھېساب، تارىخ، تىل، ئەدەبىيات قاتارلىق دىنىي ۋە پەننىي بىلىملەرنى ئەتراپلىق ئىگىلەيدۇ. بۇ ئالىي بىلىم يۇرتىدا شۇ زاماننىڭ تەلپىگە ماس ھالدا ئەرەب، پارس تىللىرىنى پۇختا ئىگىلەش بىلەن بىرگە، شەرقنىڭ داڭلىق ئەربابلرىدىن بولغان ئەبۇلقاسىم فىرەۋەسى، ھاپىز شىرازى، مىر ئەلىشىر نەۋائىي ئەسەرلىرى بىلەن چوڭقۇر تونۇشۇپ، ئىجادىي پائالىيەت بىلەن شۇغۇللىنىشنى مەكتەپ (مەدرىسە) ھاياتىنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمىغا ئايلاندۇرىدۇ. ئۇنىڭ ئۈزلۈكسىز ھالدا ئىلىم مۇتالىئە قىلىش بىلەن مەشغۇل بولۇشى شائىرنىڭ بەدىئىي تالانتىنى، ھەر تەرەپلىمە قابىلىيىتىنى يۈكسەلدۈرۈشتە ئىلمىي ئاساس بىلەن تەمىن ئەتتى.

موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى خانلىق مەدرىسىنى

تۈگەتكەندىن كېيىن، قەشقەر «خانلىق مەدرىسە» گە

مۇدەررىس بولۇپ بەلگىلىنىپ، بىر مەزگىل ياش ئەۋلادلارنى تەربىيەلەشتە ئالاھىدە كۈچ چىقىرىدۇ. ئۇنىڭ مەلۇماتىنىڭ موللىقى، ئەقلىي قابىلىيىتىنىڭ يۇقىرىلىقى، نەزەر دائىرىسىنىڭ كەڭلىكى، ئالىجاناب - پەزىلەتلىكلىكى كېيىنچە قەشقەر شەرىئى مەھكىمىسىنىڭ قازىلىقىغا تەيىنلىنىشىگە سەۋەب بولىدۇ.

شائىر خانلىق مەدرىسىدە مۇدەررىسلىك قىلىپ يۈرگەن مەزگىللىرىدە، ئۇنىڭ شان - شۆھرىتى خەلق ئىچىگە تارالغانىدى. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقان قەشقەر ھاكىمى مىرزا ئوسمانبەگ «تەزكىرەئى ئەزىزان» («ئۇلۇغلار تەزكىرىسى») ناملىق بىر ئەسەر يېزىپ چىقىشنى تەۋسىيە قىلىدۇ. مىرزا ئوسمانبەگنىڭ ئانىسى رەھىمخان ئاغىچا بىكەممۇ موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرىنى يېزىشقا ئىلھاملاندۇرىدۇ. موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى بىر يىلغا يەتمىگەن ۋاقىت ئىچىدە بۇ تارىخىي ئەسەرنى يېزىپ، ئەل ئىچىدە كاتتا شۆھرەتكە ئائىل بولىدۇ. شائىرنىڭ بۇ مۇۋەپپەقىيىتىدىن سۆيۈنگەن ھاكىم مىرزا ئوسمانبەگ موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرىگە ئۆز يېنىدىن ئورۇن بېرىپ، مىرزىلىققا تەيىنلەيدۇ. شائىر بۇ پۇرسەتنى ئىجادىيەت بىلەن مەشغۇل بولۇپ، نادىر ئەسەرلەرنى كۆپلەپ مەيدانغا كەلتۈرۈشنىڭ غەنىمەت

ۋاقتى دەپ قاراپ، ھىجرىيە 1207 - (مىلادىيە 1792 -
1793) يىلى «ئىسلام ئاساسى»، «كەشپۇل قۇلۇپ»
قاتارلىق ئىسلام ئەقىدىلىرى ۋە ئەدەپ - ئەخلاق
مەزمۇنىدىكى ئىككى ئىلمىي كىتابنى يېزىپ چىقىدۇ.
ئارىدا ئىككى - ئۈچ يىل ۋاقت ئۆتكەندىن كېيىن، مىرزا
ئوسمانبەگ ۋاپات بولۇپ، ئورنىغا تۇرپانلىق ئىسكەندەر ۋاڭ
(تولۇق ئىسمى يۇنۇس تاجى ھېكىمبەگ بىننى
ئىسكەندەر) قەشقەر ھاكىملىقىغا تەيىنلەنگەندىن كېيىن،
مۇھەممەد سادىق قەشقەرنىڭ ئىلمىي قابىلىتىگە
ھۆرمەت بىلەن قاراپ، ئۇنى ئوردا خىزمىتىدە قالدۇرىدۇ.

موللا مۇھەممەد سادىق قەشقەرنىڭ يۇقىرى بەدىئىي
تالانتىدىن سىرت ئەرەب، پارس تىلى جەھەتتىكى كىشىنى
قايل قىلارلىق دەرىجىدىكى ئۈستۈنلۈكىدىن سۆيۈنگەن
ئىسكەندەر ۋاڭ «تارىخىي تەبەرى» ناملىق ئەسەرنى
تەرجىمە قىلىپ چىقىشنى ھاۋالە قىلىدۇ.

مۇھەممەد سادىق قەشقەرى 10 - ئەسىردە ئۆتكەن
(839 - 923) ئەرەب تارىخچىسى ئەبۇجەففار مۇھەممەد
بىننى جۇۋەيرى بىننى زەيت تەبەرنىڭ «تارىخىي تەبەرى»
ناملىق پارسچە ئەسىرىنى ئۈچ يىل ۋاقت سەرپ قىلىپ
ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلىپ چىقىدۇ. «تارىخىي تەبەرى»
تەبەرنىڭ 4 توملۇق ئەسىرى بولۇپ، ئۇنىڭدا ئىنسانىيەت

بەيدا بولغاندىن تارتىپ تاكى ئاپتور ۋاپات بولغانغا قەدەر بولغان ئارىلىقتىكى دۇنيانىڭ ۋە ئوتتۇرا ئاسىيادا جۈملىدىن شىنجاڭ تارىخىغا ئائىت مەزمۇنلار بايان قىلىنغان.

بۇ ئەسەرنىڭ تەرجىمە قىلىنىشىغا ئىسكەندەر ۋاڭ سەۋەب بولغانلىقى ئۈچۈن، تەرجىمان بۇ ئەسەرنى ئەنە شۇ ھۆكۈمراننىڭ نامى بىلەن ئاتاپ «تارىخى ئىسكەندەرىيە ۋە تاجنامە ئى شاھى» («ئىسكەندەر خانلىقى تارىخى ۋە شاھلار تاجنامىسى») دەپ ئات قويدۇ. چۈنكى شائىرنىڭ بۇنداق ئات قويۇشى «تارىخى تەبەرى» نى تەرجىمە قىلىشتا ئەسەر مەزمۇنىنى ئوبيېكتىپ رېئاللىققا ماسلاشتۇرغانلىقى ۋە ئەسلىدىكىسىگە نىسبەتەن ئىجادىي ھالدا بىر قەدەر تولۇقلاپ تەرجىمە قىلغانلىقى بىلەن زىچ مۇناسىۋەتلىك ئىدى.

موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى ئۆز دەۋرىنىڭ ئالدىنقى قاتارىدا تۇرىدىغان ئەرەب، پارس تىلى ئۈستىلىرىدىن بىرى بولغاچقا، بەزى مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، ئۇنىڭ مىرزاھەيدەر كوراگاننىڭ داڭلىق ئەسىرى «تارىخى رەشىدى» نى پارسچىدىن ئۇيغۇرچىغا تەرجىمە قىلغانلىقى قەيت قىلىنىدۇ.

شائىرنىڭ ئىجادىيەتتىكى يۈكسەك بەدىئىي ماھارىتى،

كەمدىن - كەم تېپىلىدىغان ئالىجاناپ پەزىلىتىنىڭ تەرىپلىرى تۇرپان ۋاڭى ئەفرىدۇننىڭ قۇلىقىغا ئاڭلىنىدۇ. ئەفرىدۇن ئاتىسى ئىسكەندەر ۋاڭدىن مۇھەممەد سادىق قەشقىرىنى تۇرپانغا ئەۋەتىپ بېرىشنى تەلەپ قىلىدۇ. ئىسكەندەر ۋاڭنىڭ بۇ بۈيۈك ئالىمدىن ئايرىلىشقا كۆزى قىمايتتى. لېكىن ئوغلى ئەفرىدۇننىڭ تەلىم-تەربىيىگە موھتاجلىقىنى كۆزدە تۇتۇپ، ئوغلىنىڭ تەلپىنى ئورۇنداشقا مەجبۇر بولىدۇ. موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى تۇرپاندا ئون يىل ئەتراپىدا تۇرۇپ قالىدۇ. بۇ جەرياندا ئۇ ئەفرىدۇننىڭ يېنىدا بىر تەرەپتىن مەسلىھەتچىلىك ۋە ۋاڭ پەرزەنتلىرىنى تەربىيەلەش ئىشلىرىغا مەسئۇل بولسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئىلمىي ئەسەرلەرنى يېزىشنى دۋاملاشتۇرۇپ، «تەزكىرەئى ئەسھابى كەھفى» (غار كىشىلىرى تەزكىرىسى)، «مەھزۇنۇل ئىسلام» قاتارلىق كىتابلارنى يېزىپ، ئەفرىدۇن ۋاڭغا تەقدىم قىلىدۇ. كېيىن ۋاڭلارنىڭ ئورنى ئالماشقاندا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى ئەفرىدۇن ۋاڭغا ئەگىشىپ قەشقەرگە قايتىپ كېلىپ، شەرىئە مەھكىمىسىنىڭ قازىلىقىغا تەيىنلىنىدۇ. بۇ زات دىنىي ۋە پەننىي ئىلىمدە ۋايىغا يەتكەن، تەمكىن، ئورۇنلۇق سۆزلۈك، ھەر قانداق بىر ئىشنى ئەستايىدىل ئويلاپ توغرا بىر تەرەپ

قىلىدىغان، قىلغان ئىشىدا ئادالەتنى ئاساسىي ئورۇنغا
قويدىغان، قەشقەردىكى داڭلىق ئالىم - ئۆلىمالار ئىچىدە
يۇقىرى ئىززەت - ئابرويغا ئىگە بىر كىشى بولغانلىقى
ئۈچۈن، ئەڭ مۇرەككەپ، چىگىش، سەللا دىققەت
قىلىنمىسا خاتا ھۆكۈم چىقىرىلىپ قالىدىغان مۇشكۈل
مەسىلىلەرمۇ موللا سادىق قەشقەرنىڭ قولىدا ئوڭايلا بىر
تەرەپ قىلىنىدۇ. ئۇ مۇشۇ مەزگىللەردە قەشقەرنىڭ
مەدەنىي ئاتموسفېراسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈش ئۈچۈن، ئىلىم
ساھەسىدە نۇرغۇن شاگىرتلارنى يېتىشتۈرگەندىن باشقا،
ئابدۇرېھىم نىزارى، تۇردۇش ئاخۇن (غېربىي)، نورۇز ئاخۇن
زىيائى، ئىمىر ھۈسەيىن سەبۇرى قاتارلىق يازغۇچى،
ئالىملار بىلەن بىللە قەشقەرنىڭ مەدەنىيەت تەرەققىياتىغا
ئالاھىدە ھەسسە قوشىدۇ.

ئاتاقلىق پېشقەدەم ئۆلىما موللا مۇھەممەد سادىق
قەشقىرى زوھۇرىدىن ھاكىمبەگىنىڭ ئىجتىمائىي
ئىسلاھاتىغا يېقىندىن ماسلىشىپ، جامائەت ئىشلىرى،
يېزا ئىگىلىك، سۇ قۇرۇلۇشى قاتارلىق ئىشلاردا ئۆزىنىڭ
قابىلىيىتىنى جارى قىلدۇرۇپ، ئاۋامغا نۇرغۇن
مەنپەئەتلىك ئىشلارنى قىلىپ بېرىدۇ. مۇھەممەد سادىق
قەشقىرى زوھۇرىدىن ھاكىمبەگىنىڭ بەزى ئىشلىرىدىن
قاتتىق رەنجىگەنلىكى ئۈچۈن، ئۆز خىزمىتىدىن ئىستىپا

بېرىپ ئائىلىسىگە قايتىپ كېلىدۇ. شۇنىڭدىن كېيىن، ئۇ ھاياتىنىڭ ئاخىرىغا قەدەر ئىلىم تەتقىقاتى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، ئەرەب، پارس تىلى بىلەن ئۇيغۇر تىلىنىڭ سېلىشتۇرۇمىسى بولغان «مۇكاشپۇل لۇغەت» ناملىق چوڭ ھەجىملىك لۇغەتنى، «قىياپە تۇل بەشەر» (ھەر خىل قىياپەتلەر بەشىرىسى)، «رىسالەئى كەسپدار» (كەسپدارلار رىسالىسى) قاتارلىق ئەسەرلەرنى يېزىپ، ھىجرىيە 1266 - يىلى (مىلادىيە 1850 - يىلى) ئالەمدىن ئۆتدۇ. ئۇنىڭ جەستى قەشقەر شەھەرلىك پارتكوم ئائىلىلىكلەر قورۇسى (قەشقەر خەلق باغچىسىنىڭ شەرقىي تەرىپىدە) ئىچىدىكى (سېپىت جالالىدىن باغدادى) نىڭ گۈمبىزى جايلاشقان زەرەتكارلىققا دەپنە قىلىنغان.

مۇھەممەد سادىق قەشقىرى بىزگە ئۆز دەۋرىنىڭ خىلمۇخىل تېمىسىغا بېغىشلانغان باي تارىخى ۋە ئەدەبىي مىراسلىرىنى قالدۇرۇپ كەتتى. ئۇ «تەزكىرەئى ئەزىزان» (ئۇلۇغلار تەزكىرىسى)، «تەزكىرەئى خوجىگان»، «زۇبەدە تىل ماسائىل» (مەسىلىلەر جەۋھىرى)، «تەزكىرەئى ئەسھابىي كەھف»، «تارىخى ئىسكەندىرىيە ۋە تاجنامەئى شاھى» (ئىسكەندەر خانلىقى ۋە شاھلار تاجنامىسى)، «ئەدەبۇسسالىھىن» (ياخشى كىشىلەر ئەدەپلىرى)، «قىياپە تۇل بەشەر» (ھەر خىل قىياپەتلەر بەشىرىسى)،

«رساله ئى كەسپدار» (كەسپدارلار رسالەسى) «ئىسلام ئاساسى»، «كەشپۇل قۇلۇپ» قاتارلىق 18 دىن ئارتۇق قىممەتلىك ئەسەر يېزىپ قالدۇرغان بولۇپ، بۇلاردىن «تەزكىرە ئى ئەزىزان»، «تەزكىرە ئى ئەسھابى كەھف»، «رۇبەتلى ماسائىل»، «ئەدەبۇسسالەھىن» قاتارلىق تارىخىي، بەدىئىي، ئەخلاقىي، پەلسەپىۋى ئەسەرلىرى، غەزەللىرى، مەسنەۋىلىرى، رۇبائىلىرى، ساقىنامىلىرى، «تارىخىي تەبەرى» قاتارلىق تەرجىمە ئەسەرلىرى زامانىمىزغىچە يېتىپ كېلەلگەن.

«تەزكىرە ئى ئەزىزان»

ئۇيغۇر تەزكىرىچىلىكى 15 - ئەسىردە مەيدانغا كېلىپ، 18 - ئەسىرنىڭ ئاخىرى ۋە 19 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدا كامالەتكە يەتكەن. شۇنداقلا مۇھەممەد سادىق قەشقەرنىڭ ئىجادىيىتىدە زور ئەھمىيەتلىك تارىخىي ۋە بەدىئىي يۈكسەكلىككە كۆتۈرۈلگەن. ئۇنىڭ «تەزكىرە ئى ئەزىزان»، «تەزكىرە ئى خوجىگان» قاتارلىق ئەسەرلىرى دۆلەت ئىچى ۋە سىرتىدىكى ئالىملارنى ئۆزىگە جەلپ قىلغانىدى.

قازاق ئالىمى چوقان ۋەلىخانوف ۋە سوۋېت

ئالمىرىدىن ل. ئى. رومان، م. ئا. سالاھىدىنىۋا، م. قۇتلۇقوف، ئىنگلىز ئالمى روبرت شاۋ، گېرمان ئالمى مارتىن ھارتمانلار «تەزكىرەئى ئەزىزان»، «تەزكىرەئى خوجىگان» نىڭ مەزمۇنىنى تەتقىق قىلغان.

ل. م. موگىنوف «تەزكىرەئى ئەزىزان» ۋە «تەزكىرەئى خوجىگان» نىڭ لېنىنگراد شەرق قوليازىملىرى بۆلۈمىدە ساقلانغان قولىيازىملىرى ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇمات بېرىدۇ. «تەزكىرەئى ئەزىزان» نىڭ ھازىر ھەر قايسى دەۋرلەردە كۆچۈرۈلگەن سەككىز خىل قوليازىمىسى بىزگە مەلۇم. شەرقشۇناسلىق تەتقىقاتىدا بىزگە مەلۇم بولغان «تەزكىرەئى ئەزىزان» نىڭ يەتتە خىل نۇسخىسى سابىق سوۋېت ئىتتىپاقى پەنلەر ئاكادېمىيىسى شەرقشۇناسلىق ئىنستىتۇتى فوندىدا، يەنە بىر نۇسخىسى ئۆزبېكىستان پەنلەر ئاكادېمىيىسىنىڭ شەرقشۇناسلىق ئىنستىتۇتى فوندىدا ساقلانماقتا.

شائىرنىڭ ئەسىرى نەسرىي شەكىلدە «تەزكىرەئى جاھان»، «تەزكىرەئى خوجىگان» دېگەن ماۋزۇلاردا يېزىلغان بولۇپ، بۇنى ئاپتور 1817- يىلى «تەزكىرەئى ئەزىزان» نامى بىلەن داستان شەكىلدە ئۆزگەرتىپ يازغان. بۇ 352 بەتلەك قوليازىمنىڭ بەت سانى، كۆچۈرۈلگەن ۋاقتى، تۈزۈلۈشى قاتارلىق جەھەتلەردە بىر - بىرىدىن

پەرق قىلىدىغان ئالتە خىل نۇسخىسى شىنجاڭ ئۇنىۋېرسىتېتى كۈتۈپخانىسى، شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونلۇق قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى، شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسى مىللەتلەر تەتقىقات ئىنستىتوتى، قەشقەر ۋىلايەتلىك قەدىمكى ئەسەرلەر ئىشخانىسى، يەكەن ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى قاتارلىق ئورۇنلاردا ساقلانماقتا.

«تەزكىرەئى ئەزىزان» مەخسۇس خوجىلار تارىخىنى ئەكس ئەتتۈرىدىغان بەدىئىي ئەسەر بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

«تەزكىرەئى ئەزىزان» 14 - ئەسىرنىڭ باشلىرىدىن 17 - ئەسىرنىڭ ئىككىنچى يېرىمىغىچە بولغان ئارىلىقتىكى مەخدۇم ئەزەمدىن باشلانغان خوجىلارنىڭ شىنجاڭغا كېلىش تارىخىنى، ئۇلارنىڭ شىنجاڭدىكى پائالىيەتلىرىنى، خوجا ھىدايتۇللانىڭ جۇڭغار خانلىقى بىلەن بىرلىشىپ يۈرگۈزگەن ھۆكۈمرانلىقىنى، كېيىنچە داۋاملاشقان ئاپاق خوجا ئەۋلادلىرى دەۋرى ۋە ئۇلار ئارىسىدىكى جەڭگى - جېدەللەرنى تارىخىي چىنىق ئاساسىدا مۇكەممەل يورۇتۇپ بەرگەن نادىر ئەسەر بولۇپ، ئۇنى تارىخىي ئېتىبارى بىلەن خوجىلار ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىنىڭ تارىخى، شۇنداقلا سەئىدىيە خانلىقىنىڭ سۇلتانى ئابدۇكېرىمخاندىن باشلاپ تاكى يىمىرىلگىچە بولغان ئارىلىقتىكى بىر ئەسىردىن

كۆپرەك داۋام قىلغان مەلۇم بىر دەۋرنىڭ تارىخى دېيىشكە بولىدۇ.

بىزگە مەلۇم، تەزكىرىچىلىك ژانىرى شەرق ئەدەبىياتىدا 10 - ئەسىردە پەيدا بولغان. بۇ مەزگىللەردە مەيدانغا كەلگەن تەزكىرىلەردە مۇئەللىپنىڭ ئىسمى، ئۇلارنىڭ شېئىرلىرى، ئۇلار توغرىسىدىكى تارىخىي ۋە تەھلىل مەلۇماتلار بېرىلەتتى. مانا مۇشۇ ئاساستا مەيدانغا كەلگەن توپلاملار «تەزكىرە» دەپ ئاتالدى.

ئوتتۇرا ئەسىرنىڭ مەشھۇر فىلولوگى ئەبۇ مەنسۇرسالىبى (961-1038) «بوتمان ئاددەرنى مەھسۇنى ئەھلال ئەسىر» (ئەسىر ئەھلىنىڭ فەزىلىلىرى ھەققىدە زاماننىڭ دۇردانىسى) دېگەن تۆت توملۇق تەزكىرىنى يېزىپ، ماۋارا ئۈننەھر ۋە خوراساندىكى 124 شائىرنى تونۇشتۇرغان.

تەزكىرىچىلىك تارىخىدىن قارىغاندا، 15 - ئەسىردە شەرق تەزكىرىچىلىكىنىڭ بۈيۈك نامايەندىسى ھېسابلانغان دۆلەت شاھ سەمەرقەندىنىڭ «تەزكىرە تۇش - شۇئارا»، ئەلىشىر نەۋائىينىڭ «مەجالسۇن نەفائىس» دەپ ئاتالغان ئەدەبىي تەزكىرىلىرى، ئابدۇراھمان جامىنىڭ «باھارىستان» ناملىق پىروژىك ئەسەرلىرى مەيدانغا كەلدى. «باھارىستان» مەزمۇن جەھەتتىن تەزكىرىگە ئانچە

ئوخشىمىسىمۇ، بۇ ئەسەر ئاشۇ دەۋر تەزكىرىچىلىكىگە خاس ئەدەبىي ۋە تارىخىي مەلۇماتلار بەرگەن. VIII بابتىن ئىبارەت بۇ ئەسەرنىڭ VII بابىدا، خۇددى تەزكىرىگە ئوخشاش مەلۇماتلار بېرىلدى. بۇ توغرىلىق شەرقشۇناس ى. ئە. بېرتىلىس «باھارىستان» نى چوڭقۇر تەھلىل قىلىپ، ئەسەرنىڭ VII بابىدا ئەينى دەۋردىكى مەشھۇر شائىرلار توغرىلۇق مۇھىم مەلۇماتلار بېرىلگەنلىكى ھەققىدە بايان قىلىدۇ.

دۆلەت شاھ سەمەرقەندنىڭ شەرق تەزكىرىچىلىكىدە مۇھىم رول ئوينىغان «تەزكىرە تۇش - شۇئارا» تەزكىرىسىدە 10 - 11 - ئەسىردىكى ھىندىستان، خۇراسان، ئىران، ئەزەربەيجان، ئوتتۇرا ئاسىيادا ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان 150 نەپەر شائىرنىڭ ئىجادىيىتىدىن مەلۇماتلار بېرىلگەن. تەزكىرىدە شەرقنىڭ مەشھۇر كلاسسىكىلىرىدىن نىزامى، رۇداكى، فىردەۋسى، سەئىدى، ھاپىز شىرازى، خىسراۋ دېھلىۋى قاتارلىق مەشھۇر زاتلارنىڭ ئەسەرلىرى تەپسىلىي بايان قىلىنغان.

15 - ئەسىر بۈيۈك مۇتەپەككۈرى نەۋائىينىڭ «مەجالىسۇن نەفائىس» ى بولسا تەزكىرە تارىخىدا بىرىنچى قېتىم تۈركىي تىلدا يېزىلغان تەزكىرە بولۇپ، بۇ تەزكىرە تۈركىي تىلدا تەزكىرە يېزىشتا بەلگىلىك رول

ئوينغان. بۇ تەزكىرىدە 450 تىن ئارتۇق شائىرنىڭ قىسقىچە تەرجىمىھالى ۋە ئەسەرلىرىدىن نەمۇنىلەر بېرىلگەن. بۇ تەزكىرىنىڭ تارىخىي پاكىتقا بايلىقى ۋە ئەدەبىي تەنقىدىي مۇلاھىزىلىرىنىڭ چوڭقۇرلىقى بىلەن نەۋائىي دەۋرىگىچە ياشىغان ئەدىبلەردىن مۇھەممەد ئەۋفىنىڭ «لۇبابۇل - ئەلباب»، ئابدۇراھمان جامىنىڭ «باھارىستان» قاتارلىق ئەسەرلىرىدىن پەرقلەندۈرۈلگەن.

«تەزكىرەئى ئەزىزان» بولسا ئەبۇ مەنسۇر سائالىبى، ئا. جامى، دۆلەت شاھ، نەۋائىي تەزكىرىلىرىگە ئوخشىمايدىغان ئالاھىدىلىكلەرگە ئىگە.

شەرق كلاسسىك ئەدەبىياتىنىڭ يىرىك نامايەندىلىرى بولغان ئەبۇ مەنسۇر سائالىبى، جامى، دۆلەت شاھ سەمەرقەندى، ئەلىشىر نەۋائىي بىرىنچىدىن، ئۆز تەزكىرىلىرىدە، ئۆتمۈشتە ياشىغان ئەرەبىيلەر توغرىسىدا مەلۇمات بېرىپ، ئۇلارنىڭ شېئىرلىرىدىن نەمۇنىلەر بېرىدۇ. ئىككىنچىدىن، ئۇلار شۇ دەۋردىكى شائىرلارنىڭ ئەسەرلىرى توغرىلۇق تەنقىدىي تەھلىل، مۇلاھىزىلەرنى ناھايىتى ئاز بېرىدۇ. ئايرىم تارىخىي پاكىتلارنى ئەپسانە - رىۋايەتلەر بىلەن ئارىلاشتۇرۇۋېتىدۇ. لېكىن نەۋائىي بولسا بۇ شائىرلار ھەققىدە خېلى كەڭ تەنقىدىي مۇلاھىزە يۈرگۈزىدۇ.

«تەزكىرە ئى ئەزىزان» دا يۇقىرىقىلارغا ئوخشىمايدىغان
ئۆزىگە خاس خۇسۇسىيەتلەر بار.

بىرىنچىدىن، شۇ دەۋردە يۈز بەرگەن سىياسىي -
ئىجتىمائىي ۋەقەلەر — شىنجاڭ خەلقىنىڭ ئۈستىدىن
بېسىپ تۇرغان فېئودال ھەربىي ئىستىبات ھاكىمىيەت
ۋە دىنىي، مىللىي ئېزىشكە قارشى خەلقنىڭ بەخت -
سائادىتىنىڭ تۈپ كاپالىتى بولغان خەلق كۈرەشلىرىنى
ئەكس ئەتتۈرسە، ئىككىنچىدىن، 18 - ئەسىردە مەيدانغا
كەلگەن، بولۇپمۇ خوجا جاھان ئەرشى دەۋرىدىكى
ئەدەبىيات - سەنئەت مەنزىرىسىدىن مەلۇمات بېرىدۇ. بۇ
تەزكىرىدە ئەدىبلەرنىڭ ئىجادىيەت پائالىيىتى ھەققىدە
بەرگەن مەلۇماتلىرىدا نەۋائىي، جامى، سالىبىدەك
تەپسىلىي توختالمايدۇ. مۇھەممەد سادىق قەشقىرى
دەۋرىگىچە بولغان تەزكىرىچىلەر ۋە ئەدەبىياتشۇناسلارنىڭ
ئەسەرلىرى ئەدەبىي مەنبەلەر سۈپىتىدە قارىلىپ كەلگەن
بولسا، مۇھەممەد سادىق قەشقىرى دەۋرىگە كەلگەندە
تەزكىرە ژانىرى تەرەققىياتىدا زور ئۆزگىرىش بولدى. ئۇ ئۆز
تەزكىرىسىگە يېڭىچە تۈس بەردى. مۇھەممەد سادىق
قەشقىرى ئۆز تەزكىرىسىنى يېزىلىش ئۇسلۇبى ۋە
ئىدىيىۋى مەزمۇنى جەھەتتىن يېڭى پەللىگە كۆتۈردى.
شائىر تەزكىرىسىنىڭ مەزمۇنلىرىنىڭ تۈپ ئاساسىنى

خەلق ئازادلىق ھەرىكىتى، خەلقچىللىق ۋە گۇمانىستىك ئىدىيىلەر تەشكىل قىلىدۇ. ئۇنىڭ تەزكىرىسىدە، خەلق تەقدىرىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان نۇرغۇن ئىجابىي ۋە سەلبىي رىئال قەھرىمانلارنىڭ پروتوتىپلىرى تەپسىلىي تەسۋىرلەنگەن. شائىر ئۆزى تەسۋىرلىگەن تارىخىي شەخسلەر ئارقىلىق، مىڭلىغان ئوغلانلىرىنىڭ باتۇرلۇقى، قەيسەرلىكى ۋە ئۆزىگە خاس ئىنسانىي خۇسۇسىيەتلىرىنى گەۋدىلەندۈرۈشكە ئالاھىدە تىرىشقان. بۇ تەزكىرىدە، 17 - 18 - ئەسىرلەردە يۈز بەرگەن ئىجتىمائىي، سىياسىي ۋە قەلەردە شەخسىي مەنپەئەتنى ئۈچۈن خەلق مەنپەئەتىنى سېتىپ، جۇڭغار ئاقسۆڭەكلىرىگە تايىنىپ خەلق تەقدىرىنى ناھايىتى چوڭ تراگېدىيىگە دۇچ كەلتۈرگەن ئاپاق خوجا، بۇرھانىدىن خوجا، خوجاسى بەگ، غازىبەگ، نىياز بەگ قاتارلىق خائىنلارنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرىنى ئۆزىگە خاس ئىندىۋىدۇئاللىقلىرىنى بەدىئىي ئەدەبىياتقا خاس ھالدا تەسۋىرلىگەن. «تەزكىرە ئى ئەزىزان» تارىخىي ۋە قەلەرنى چىنىق بىلەن بايان قىلغانلىقى بىلەن تارىخىي ئەسەر ھېسابلانسىمۇ، ئەمما كىتابقا سىڭدۈرۈلگەن ئاپتونىڭ ھېسسىياتى، كۆز قارىشى، يېزىقچىلىق ئۇسلۇبى جەھەتتىكى مەلۇم ئالاھىدىلىكى تەرىپىدىن قارىغاندا، بىر بەدىئىي ئەسەر. شۇنداقلا پىرورنىڭ نەمۇنىسى

ھېسابلىنىدۇ. بۇنداق دېيىشىمىزدىكى سەۋەب،
بىرىنچىدىن، ئاپتور بەدىئىي ئەدەبىياتنىڭ ئەسۋېر
ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ، مەلۇم شەخسلەرنىڭ خاراكتېرى
ئالاھىدىلىكىنى دەل جايدا ئېچىپ بەرگەن. مەسىلەن:
«ئاپاق خوجام غەزەپلىك، ئاچچىقى يامان كىشى ئىدى.
بىر كىشىگە ئاچچىقلاپ قاراپ قويسا، بۇ كارامەتلىك
سوپىلار بىر ئاشمىدا بېرىپ، ئۇ كىشىنى دۇنيادىن
ئۇرۇتۇپ قويۇپ كېلەتتى. سەردەفتەرى ئەۋلىيا ئۆمرىدە
كىشىدىن ئىلىم ئۆگەنمىگەن ۋە مەكتەپ يۈزى كۆرمىگەن
ئىدى... ھەزرىتى ئاپاق خوجام پەقەت خەلق ئارىسىدا
تاماق يېمەيتتى، ئەرۋاھلار، ماشايخلار سۇپىسىدىن تاماق
يەيمەن، دەيتتى. تولا چاغلاردا ئۆزىنىڭ خاس ھۇجرىسىدا
بولاتتى. ھۇجرا ئىشىكىدە ئۆزىنىڭ مەخسۇس كىشىلىرى
تۇراتتى.» بۇ تەسۋىردىن ئاپاق خوجا خاراكتېرىنىڭ
ماھىيەتلىك تەرەپلىرى يەنى ئۆزىنى ئالاھىدە سىرلىق
تۇتىدىغان، مەنەنچى، تەكەببۇر، قاتتىق قوللۇقلۇقىنى
ئېنىق كۆرۈۋالغىلى بولىدۇ.

ئىككىنچى، شائىر بايان ئۇسلۇبىدا خەلق
داستانلىرىنىڭ نەسر بىلەن نەزمنى بىرلەشتۈرۈپ
قوللىنىش ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان ئاساستا،
تارىخىي ۋەقەلەرنىڭ جەرياننى نەسر شەكلى بىلەن،

پېرسوناژلارنىڭ ئىچكى ھېسسىياتى، مۇلاھىزە قاراشلىرىنى نەزم شەكلى بىلەن ئىپادىلەپ، ئوبرازلىق خاراكتېرنىڭ يارقىن ۋە مۇكەممەللىكىنى تەمىن ئەتكەن. مەسىلەن:

كۆرۈڭ ئەۋلادى پەيغەمبەر يېتىپ بۇتخانىدا ئۈچ ئاي،
مۇسۇلمان قەتلىچۈن قاتراپ يۈگۈردى زادىلا تىنماي.

.....

ئەيكى يار زىنھار سەن ھېچكىمگە ئازار ئەيلىمە،
ھېچ دىلغە بەرمە رەنجىش ئانى كۆپ زار ئەيلىمە.
ھەر جەفاكىم ھەم قىلۇرسەن تاغلا كەلمىش يۈز ساغدا،
ئۆزگە نەئە ئىستەپ، بىراۋگە زۇلۇم بىسىيار ئەيلىمە.
قويماغىل بىجا قەدەم، قىلما خىيانەت كىمىسەگە،
ئىككى ئالەمدە قاتىغ جانىغىچە كۆپ كار ئەيلىمە.

دەسلەپكى شېئىردا، ئاپتور ئۆزىنى پەيغەمبەر ئەۋلادى دەپ ئاتىۋالغان ئاپاق خوجا ئوبرازىنىڭ ماھىيەتلىك خاراكتېر ئالاھىدىلىكىنى مۇكەممەل يارىتىپ بەرگەن بولسا، كېيىنكى شېئىرىي مىسرالىرىدا، رېئال جەمئىيەت ھاياتىنىڭ شېئىرىي سۈرىتىنى سىزىپ، ئادەملەرنىڭ ئادەملەرگە ئازار بەرمەسلىكىنى، باشقىلارغا زۇلۇم - جاپا قىلىنسا بۇ جاپانىڭ يۈز ھەسسىلەپ ئۆزىگە

قايتىدىغانلىقىنى، ئۆزىنىڭ كۆمىچىگە چىغ تارتىپ، باشقىلارغا زۇلۇم - سىتەم قىلىشنىڭ ئىككىلەنمەيدىغان قاتتىق گۇناھ بولىدىغانلىقىدىن ئىبارەت شېئىرىي پەلسەپىۋى مۇلاھىزىسىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

ئۈچىنچى، ئەسەر تىلى تاۋلانغان ئەدەبىي تىل بولۇپ، ئۇ مەلۇم جەھەتلەردىن كۈچلۈك ھەجۋىيلىككە ئىگە. ئاپتور كىنايە ئۇسۇلىدىن پايدىلىنىپ، سەلبىي تىپلارنى كۈچلۈك مەسخىرە قىلغان. مەسىلەن: «تۇغما ئەۋلىيا»، «ئالەمنىڭ قۇتقىسى»، «كارامەت ئىگىسى» دېگەندەك سۆزلەر ئاپتورنىڭ ئاپاق خوجىغا بولغان ھۆرمىتىنى ئىپادىلىگەندەك كۆرۈنىشىمۇ، ماھىيەتتە ئوچۇقتىن - ئوچۇق مەسخىرە ئىكەنلىكى ئەسەر مەزمۇنىدىن مانا مەن دەپ بىلىنىپ تۇرىدۇ. ئۇنىڭ كلاسسىك ئۇيغۇر ئەدەبىيات تارىخىمىزدىكى بۇ نادىر ئەسىرىنىڭ تارىخىي قىممىتى، ئەدەبىي قىممىتى، ئىلمىي قىممىتى قاتارلىق جەھەتلەردىكى ئالاھىدىلىكلىرىنى ئۆگىنىش، تەتقىق قىلىش ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتىنى تەتقىق قىلىشنىڭ مۇھىم بىر تەركىبىي قىسمى بولۇپ ھېسابلىنىدۇ.

بۇ ئەسەردە، مۇھەممەد سادىق قەشقىرى مەخدۇم ئەزەم ۋە ئۇنىڭ ئەۋلادلىرى، خوجا ئىسھاق ۋەلىيۇللا، خوجا ئىشان كالان، خوجا ئاپاق، خوجا دانىيال، خوجا يۈسۈپ

خوجام، خوجا جاھان ئەرشى، خوجام فۇتۇھى، خوجا ئابدۇللا خوجام تەزكىرىلىرىنى بىر قەدەر تەپسىلىي بايان قىلىپ، ئۇلارنىڭ ئىچكى دۇنياسى، بىئوگرافىيىسىنى ئېنىق تەسۋىرلەپ، خوجا نىزامىدىن خامۇش، خوجاسىدىق خوجام، شائىرە ئۇلۇغ ئەزىزەم ۋە باشقىلارنىڭ ئەدەبىي پائالىيىتى ھەققىدە تەپسىلىي مەلۇمات بەرمەي قىسقىچە بايان قىلىدۇ. ئەينى دەۋردىكى ئەدەبىي ۋە مەدەنىي مۇھىتنىڭ تەپسىلىي تەسۋىرلەنمەسلىكىنىڭ سەۋەبى ئاپتور تەزكىرىسىدە ئاساسىي نۇقتا خەلق ئازادلىق ھەرىكىتىگە قارىتىلغانلىقتىن بولۇشى مۇمكىن.

«ئەدەبۇسسالىھىن»

مۇھەممەد سادىق قەشقىرىنىڭ ئوتتۇرا ئاسىيا ۋە باشقا ئەللەر خەلقلىرى ئارىسىدا ئالاھىدە كۈچلۈك تەسىرگە ئىگە بولغان ئەسەرلىرىنىڭ بىرى «ئەدەبۇسسالىھىن» (ياخشى كىشىلەر ئەدەپلىرى) ناملىق ئەسىرى تەربىيىۋى ئەھمىيىتىنىڭ يۇقىرىلىقى بىلەن بىر قەدەر مۇھىم ئورۇن تۇتىدۇ.

ئۇيغۇر كلاسسىك ئەدەبىيات تارىخىمىزدا، نۇرغۇن كلاسسىكىلىرىمىز تەپەككۈر دۆلدۈللىرىنى ئەدەپ - ئەخلاق

بوستانغا چاپتۇرۇپ، كىشىلىك ئەخلاقنى يۈكسەلدۈرۈش ئارقىلىق جەمئىيەتكە تەسىر كۆرسىتىپ، مىللىتىمىزنىڭ ساپاسىنى يۇقىرى كۆتۈرۈشنى ئارزۇ قىلىپ، كۆپلىگەن نادىر ئەسەرلەرنى مەيدانغا كەلتۈردى. بۇ خىل ئەسەرلەر جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشكەندىن كېيىن قىزغىن ئالاقىغا ئىگە بولۇپ، خەلقىمىزنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق مىزانلىرىغا ئايلىنىپ، تۈرلۈك پەزىلەتلەرنى دائىمىي جارى قىلدۇرۇپ، يامان ئىللەتلەرگە خاتىمە بەردى. لېكىن دەۋرلەرنىڭ ئالمىشىشى، ئۈستۈرۈلمىلارنىڭ ئۆزگىرىشى، ھەر قايسى جەمئىيەت فورماتسىيىلىرىنىڭ ھۆكۈمرانلىق سەلتەنىتىدە دەۋران سۈرۈشى نەتىجىسىدە، بىر قىسىم كىشىلىرىمىز ئارىسىدا ئەخلاقىي جەھەتتىن زەئىپلىشىش، چۈشكۈنلىشىش خاھىشلىرىمۇ گاھ ئۆرلەپ، گاھ پەسىيىپ ئەخلاق فورمىلىرىنى قالايمىقانلاشتۇرۇۋەتتى. بۇ خىل ئەھۋالدىن تولۇق خەۋەردار بولغان ئالىم موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى كىشىلىك جەمئىيەتتىكى گۈزەل ئەخلاقنى جارى قىلدۇرۇشنىڭ تەخىرىسىزلىكى، تولىمۇ مۇھىملىقىنى تونۇپ يېتىپ، زۆرۈرىي ئەخلاق فورمىلىرىنى «ئەدەبۇسسالھىن» دېگەن نام بىلەن يېزىپ قالدۇردى. ئۇنىڭ بۇ مەشھۇر ئەسىرى ئوتتۇرا ئاسىيا، تۈركىيە، شىنجاڭ مەدرىسىلىرىدە دەرسلىك قوللانمىسى قىلىنغان.

بۇ ئەسەرنىڭ قولىيازما، كۆچۈرمە نۇسخىلىرى لېنىنگراد، تاشكەنت ۋە باشقا شەھەرلەرنىڭ مۇزىيلىرىدا ساقلانماقتا. «ئەدەبۇسسالھىن» ناملىق بۇ كىتاب رۇس شەرقشۇناسى ن. س، لېكوشىننىڭ تاشكەنت نۇسخىسىدىن رۇس تىلىغا تەرجىمە قىلىشى بىلەن، 1895- يىلى تاشكەنتتە، 1915- يىلى پېتېربۇرگدا نەشر قىلىندى.

شائىر مۇھەممەد سادىق قەشقىرنىڭ ئەخلاقىي دىداكتىك قاراشلىرىنىڭ مەزمۇنى كىشىلەر بىلەن ئۆزئارا ئۇچراشقاندا ۋە سەپەر - ساياھەت جەريانىدا رىئايە قىلىدىغان ئەدەپلەر، كېسەل يوقلاش، ئۇخلاش، دەم ئېلىشتا، ئىچىملىك ئىچىشتە، مېھمان كۈتۈشتە، مېھمانغا بارغاندا رىئايە قىلىدىغان ئەدەپلەر، سورۇنلاردا سۆزلەش، بىلىم ئېلىش، ئۈستاز، شاگىرتلار ئارىسىدا رىئايە قىلىدىغان ئەدەپلەر، شۇنداقلا ئەر - ئاياللار ئوتتۇرىسىدا رىئايە قىلىدىغان ئەدەپلەردىن ئىبارەت.

موللا مۇھەممەد سادىق قەشقىرى يۇقىرىقىلاردىن باشقا، يەنە «خەلقنىڭ مەنپەئىتىگە مۇناسىۋەتلىك بولغان بەزى ئىشلارنى دادىللىق بىلەن قىلىش، ئۆزىنى چەتكە تارتماسلىق، ئۇيالماسلىق» لازىملىقىنى تەكىتلەپ، ھەر قانداق ئىشتا شەخسىي مەنپەئەتتىن ئاممىنىڭ مەنپەئىتىنى ئەلا دەپ بىلىشنىڭ لازىملىقىنى ئوتتۇرىغا

قويدۇ.

«ئەدەبۇسسالىھىن» دە، ئاپتور كىشىلەرنىڭ گەدىسى قاتتىق بولماسلىق، كەمتەر، كىچىك پېئىل بولۇشى، مەنمەنچى، ھاكاۋۇر بولماسلىق، يالغانچى، ماختانچاق، غەيۋەتخور بولماسلىق، ئاتا - ئانىلارنى، ئۇستازلارنى، ئۆزىدىن چوڭلارنى ھۆرمەتلەش، ھۈنەر - ئىلىم ئۆگىنىش، ئۆگەنگەن ھۈنەر - ئىلىمنى خەلقنىڭ بەخت - سائادىتى ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇش قاتارلىق بىر قەدەر مۇھىم مەسىلىلەر ئۈستىدە تەپسىلىي توختىلىدۇ.

مۇھەممەد سادىق قەشقىرىنىڭ ئەدەپ - ئەخلاق قاراشلىرى ئۆز دەۋرى ئۈچۈنلا ئالاھىدە ئەھمىيەتكە ئىگە بولۇپ قالماستىن، بەلكى بىزنىڭ بۈگۈنكى سوتسىيالىستىك گۈزەل ئەخلاقىمىزنىڭ ئۆسۈپ يېتىلىشى، مەنىۋى مەدەنىيەت بەرپا قىلىشىمىز ئۈچۈنمۇ رېئال ئەھمىيەتكە ئىگە.

«زۈبەدىل ماسائىل»

مۇھەممەد سادىق قەشقىرى تەزكىرە ئەسەرلىرى ئارقىلىق، خەلقنىڭ تەقدىر - قىسمەتلىرى بىلەن ئورگانىك باغلىنىشچانلىققا ئىگە بولغان مۇھىم تېمىلارنى

تاللىۋېلىپ، ئۇنى تارىخىي، بەدىئىي نۇقتىدىن ئەكس ئەتتۈرۈپ، ئەسەرلىرىنىڭ تېماتىك ئىدىيىسىنى ئالاھىدە يۈكسەكلىككە ئىگە قىلىشقا تىرىشىپ، ئەينى دەۋردە خەلقنىڭ زۇلۇمغا قارشى ھەرىكەتلىرىنى، مىسلىسىز قەھرىمانلىق روھىنى مەدھىيلىگەن بولسا، ئىلمىي ۋە بەدىئىي ئەسەرلىرىدە، ئۆزىنىڭ ئەخلاقىي قاراشلىرىنى ناھايىتى چوڭقۇر ئىپادىلەيدۇ.

شائىرنىڭ «زۇبىدە تىل ماسائىل» (مەسىلىلەر جەۋھىرى) ناملىق ئەسىرى مۇئەللىپ ئەسەرلىرى ئىچىدىكى مۇھىم ئەسەرلىرىنىڭ بىرى. ئۇنىڭدا، «شەرىئەت قائىدىلىرىنى مىللىي ئادەت ۋە تەلەپلەر بىلەن بىرلەشتۈرۈش، جەمئىيەتنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن مۇۋاپىق قائىدە - تۈزۈملەرنى بەلگىلەش ۋە ئىجرا قىلىش» توغرىسىدا ئالاھىدە قىممەتلىك پىكىر ۋە تەشەببۇسلار ئوتتۇرىغا قويۇلغان.

«زۇبىدە تىل ماسائىل» شائىرنىڭ ئەخلاقىي ۋە سىياسىي قاراشلىرىنى ئىپادىلەيدۇ.

ئاپتور «زۇبىدە تىل ماسائىل» ناملىق ئەسىرىدە، «جەمئىيەتنى ئىدارە قىلىش ئۈچۈن مۇۋاپىق قائىدە - تۈزۈملەرنى بەلگىلەش ۋە ئىجرا قىلىش» توغرىسىدا ئالاھىدە قىممەتلىك پىكىر ۋە تەشەببۇسلارنى ئوتتۇرىغا

قويغانلىقى تولىمۇ ئەھمىيەتلىك بىر نەتىجى بولۇپ
ھېسابلىنىدۇ. چۈنكى «قائىدە - تۈزۈم» نىڭ «مۇۋاپىق»
بولۇش - بولماسلىقى جەمئىيەتنى تەشكىل قىلىپ
تۇرغۇچى خەلق ئاممىسىنىڭ ھايات - ماماتى بىلەن
مۇناسىۋەتلىك چوڭ ئىش بولغاچقا، كۆپ تارىخىي تەجرىبە -
ساۋاقلارنى ئاشۇ مۇدەھىش جاھالەتلىك دەۋردە ئۆز بېشىدىن
ئۆتكۈزگەن مۇھەممەد سادىق قەشقىرى يۈكسەك سىياسىي
سەگەكلىك بىلەن جىددىي مۇئامىلە قىلىپ، ئۆز دەۋرىنىڭ
سىياسىتىگە تەسىر كۆرسىتىشنى مۇھىم دەپ قارىغان.
شۇنداقلا «مۇۋاپىق» بولغان قائىدە - تۈزۈملەرنى
بەلگىلەش ۋە ئىجرا قىلىش ھەققىدە ئىلغار
تەشەببۇسلىرىنى ئوتتۇرىغا قويغان.

شائىر مۇھەممەد سادىق قەشقىرىنىڭ تارىخىي ۋە
ئىلمىي ئەسەرلىرىدە، گۇمانزىملىق، مەرىپەتپەرۋەرلىك،
خەلقپەرۋەرلىك قاتارلىق ئىلغار ئىدىيىۋى خاھىشلار
ئاساسىي ئورۇندا تۇرىمۇ، لېكىن سوفىزم ۋە ئۇنىڭ ھەر
قايسى سۈلۈكلەر ئوتتۇرىسىدىكى كۈرىشى ئەۋج ئالغان ئەشۇ
تارىخىي شارائىتتا، ئۇ ئۆزىنىڭ تەزكىرىلىرىدە تارىخىي
رىئاللىققا زىت بولغان دىنىي رىۋايەتلەرنىمۇ ئەكس
ئەتتۈرۈپ قويۇشتىن خالىي بولالمىغان. بۇنداق تەرەپلەرگە
دىئالېكتىك ماتېرىيالىزم ۋە تارىخىي ماتېرىيالىزملىق

نۇقتىئىنەزەر بويىچە تەھلىل يۈرگۈزۈپ، كلاسسىك ئەدەبىي
مىراسلىرىمىزغا تەنقىدىي ۋارىسلىق قىلىش پرىنسىپى
بويىچە شاكىلى ئىچىدىن جەۋھەرلىرىنى تاللىۋېلىپ،
كلاسسىك مەدەنىي مىراسلىرىمىزنى سوتسىيالىستىك
مىللىي ئەدەبىياتىمىز ئۈچۈن خىزمەت قىلدۇرۇشىمىز
لازىم.

ئەدەبۇسسالىھىن
(ياخشى كىشىلەر ئەدەبلىرى)

ئىلاۋە:

مەن مەزكۇر ئەسەرنىڭ 19 - ئەسىردە ياشىغان بىر ئۇيغۇر ئالىمى تەرىپىدىن بىۋاسىتە ئۇيغۇر تىلىدا يېزىلغان بولۇشىغا قارىماي، تاھازىرغىچە مەتبۇئات يۈزىدە خەلقىمىز بىلەن تولۇق يۈز كۆرۈشەلمىگەنلىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئەسەرنىڭ ھىجرىيىنىڭ 1314 - يىلى (مىلادىيە 1895—1896 - يىللىرى) تۈركىيىدە ھاجى ئابباس مەتبەئەسىدە كونا ئۇيغۇر ئەدەبىي يېزىق تىلى بولغان چاغاتاي تىلىدا ئالىمنىڭ يەنە بىر مۇھىم ئەسىرى «زۇبەدە تىل ماسائىل ۋە ئەقەئىد (تاللانغان مەسىلىلەر ۋە ئەقىدىلەر)» بىلەن قوشۇپ بېسىلغان تاش باسما نۇسخىسى ئاساسىدا ھازىرقى زامان ئۇيغۇر تىلىدا بىر قىسىم مەزمۇنلىرىنى نەشرگە تەييارلىدىم. ئەمما سەۋىيەمنىڭ تۆۋەنلىكى سەۋەبلىك ئەسەرنى كۆڭۈلدىكىدەك ئىشلىيەلمىگەن بولۇشىم مۇمكىن. جامائەتنىڭ ئەپۇ نەزىرى بىلەن ئەسەرگە

ئىلتىپات قىلىشىنى سورايمەن. ئاخىرىدا ئەسەردىكى
ئەرەبچە سۆز - جۈملىلەرنى تەرجىمە قىلىشتا قىممەتلىك
ياردىمىنى ئايمىغان ئۇستاز يوللۇق بۇرادىرىم ئوبۇلقاسىم
تۇرۇپقا تەشەككۈر ئېيتتىمەن.

ئىزنە (رۇخسەت) سورايش، سالاملىشىش، قول
ئېلىشىپ كۆرۈشۈش ۋە (يۈزىگە) سۆيۈپ
كۆرۈشۈشنىڭ بايانى

بۇ تۆت پەسىلگە بۆلۈندۈ:

ئاۋۋالقى پەسىل: ئىزنە سورايش يەنى بىر كىشىنىڭ
ئالدىغا كىرمەككە ئىزنە (رۇخسەت) تەلەپ قىلماقنىڭ
ئەدەبىي بايانىدا

ئۇنىڭدا بەش ئەدەپ بار:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ھەر كىم بىر كىشىنىڭ ئىشىكى
(ئالدىغا) بېرىپ، (ئىچكىرىگە) كىرمەكنى ئىستىسە، ئاۋۋال
ئۇ كىشى (ئۆي ئىگىسى) گە ئۆزىنىڭ كەلگەنلىكىنى
ئىشكىنىڭ سىرتىدىن بىلدۈرگەي ھەم شۇ تەرىقىدە
ئىشكىنى ئاستا قاققاي ياكى شەپە بەرگەي.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئاۋاز چىقسا ئىشكىنىڭ

سۈرتىدىن ئۆي ئىگىسىگە سالام بېرىپ، «ئىككىرىڭگە كىرىمۇ؟» دەپ سورىغاي، سوراڭ ئۈچ مەرتىۋىگىچە بولۇپ، ھەربىر مەرتىۋە سورىغاندىن كېيىن، بىر ئاز ۋاقىت توختاپ يەنە سورىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئۆي ئىگىسى ئۈچ مەرتىۋە (سوراڭتىن) كېيىنمۇ ئىجازەت بەرمىسە ھەم ئاۋاز چىقمىسا، يەنە ساقلىمىغاي ۋە ئىشىك ئالدىدىن تېز قايتقاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئۆي ئىگىسى «سىز كىم بولىسىز؟» دەپ سوراپ قالسا، ئۆزىنىڭ ئېتىنى ئېيتقاي، ئەمما «مەن سىزنىڭ قۇلىڭىز» ياكى «دوستىڭىز» دېمىگەي، مۇنداق جاۋاب ئۆي ئىگىسىنى شۈبھىگە سالىدۇ. بەشىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئۆي ئىگىسى ھەمراھ بولسا ۋە ئۇنى باشلاپ ماڭغان بولسا، ئىشىككە كەلگەندە ئۆي ئىگىسىدىن ئىزنە تەلەپ قىلىپ يۈرمىگەي.

ئىككىنچى پەسىل: سالامنىڭ ئەدەپلىرى باياندا

بۇنىڭدا توققۇز ئەدەپ بار:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئىككى مۇئىمىن بىر - بىرىگە ئۇدۇل كەلسە، خاھ تونۇش بولسۇن، خاھ ناتونۇش بولسۇن، سالام بېرىشكەي، سالام بەرمەك سۈننەتتۇر. ئەگەر سالام بېرىلگەن

كشى بىر ئادەم بولسا، جاۋاب سالام قايتۇرۇش پەرزدۇر: سالام بېرىلگەن كشى كۆپ ئادەم بولسا، ئۇلارنىڭ ئارىسىدىن بىرى ۋاكالىتەن سالام بەرسە كۇپايدۇر.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئەگەر كشى بىر جامائە مۇئەممىنلەرنىڭ ئالدىغا كىرسە، (ئۇلاردىن) بىر كىشىنى كۆزلەپ سالام بەرمىگەي، بەلكى بارچە جامائەتنى كۆزدە تۇتقاي. ئەمما كوچىدا ياكى بازاردا بىر كىشىنى خاس قىلىپ سالام بەرسىمۇ بولۇر. ئەگەر جامائەت بىر كىشىگە سالام بەرسە، ئول كىشى ھەممىگە باراۋەر جاۋاب سالام بېرىشى لازىمدۇر، ئەگەر ئۇلاردىن بىرىنىلا كۆزلەپ جاۋاب سالام بەرسە باشقىلارنىڭ سالامى جاۋابسىز قالىدۇ، ئۇ ھالدا قەرز ساقىت بولمايدۇ. ئەگەر بىر كىشى يەنە بىر كىشىگە بىراۋدىن سالام ئىبەرتسە، ئول سالامنى يەتكۈزگۈچىنىڭ سالام يەتكۈزۈشى ۋاجىپتۇر. بۇ ھالدا سالام بەرگۈچى جاۋاب سالامى بېرىشى، ئەمما سالام ئېلىپ كەلگۈچىنى جاۋاب سالامغا قوشماسلىقى لازىم. بۇ ھالدا «ۋەئەلەيك»، «ۋەئەلەيھى» «ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام» دېگەي. ئەگەر سالام مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋالسا، ئۇنىڭغىمۇ جاۋاب سالام بېرىش لازىمدۇر.

ئۈچىنچى ئەدەپ، سالام بەرگەندە بېشىنى تۆۋەن قىلمىغاي ۋە يەنە قول، كۆكسى ياكى بېشى بىلەن

ئىشارەت قىلمىغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئېنىق ھەم ئاڭلىغۇدەك سالام بەرمەك كېرەككى، قارشى تەرەپ ئاڭلىغاي ھەم جاۋاب سالامنى سالام بەرگۈچىگە ئاڭلاتقاي. ئەگەر گاس كىشىگە سالام بېرىلگەندە ئۈنلۈكرەك ئاۋاز بىلەن ياكى قول ئىشارىتى بىلەن سالام بېرىلگەي. ئەگەر قول بىلەن ئىشارەت قىلىنمىسا، سالام بېرىلگۈچى ئاڭلىمىسا، ئاڭا جاۋاب سالام لازىم ئەمەس، ئەگەر گاس كىشى سالام بەرسە ھەم سۆز بىلەن، ھەم ئىشارەت بىلەن جاۋاب سالام بېرىلگەي. ئەگەر تىلسىز كىشى سالام بەرسە، جاۋابى تىل بىلەن قايتۇرۇلغاي ھەم ئىشارەتمۇ قىلىنغاي، شۇندىلا سالام قەرزى ساقىت بولغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، (ئادەتتە) چوڭ كىشى كىچىككە، ئاتلىق كىشى پىيادىگە، ماڭغۇچى ئولتۇرغۇچىغا، خوجايىن خىزمەتچىسىگە، ئاز كۆپكە ئاۋۋال سالام بەرگەي.

ئالتىنچى ئەدەپ، كىشى يالغۇز ھالەتتە ساھىبجامال ئايالغا سالام قىلمىغاي، ئەگەر سالام بەرسە، جاۋاب ئالمىغاي. ئايال كىشى ئۆزىدىن چوڭ بولسا ياكى ساھىبجامال بولمىسا، سالام بەرمەك راۋادۇر. ئەگەر ئۇ ئايال سالام بەرسىمۇ ئاڭا جاۋاب سالام لازىمدۇر. ئەمما ئايال كىشىگە سالام بەرمەك ئۆز خوتۇنىغا ۋە مەھرەملىرىگە

مۇۋاپىق ھالەتتە بولغىنى تۈزۈك، جاۋابمۇ شۇ تەرىقىدە لازىمدۇر. ئاياللار بىر - بىرىگە سالام بەرمەكلىك سۈننەت، سالامغا جاۋاب بەرمەكلىك پەرزدۇر. ئەگەر بىر كىشى ساھىبجامال ئاياللار توپىغا سالام بەرسە ھېچ زىيىنى يوق ھەم ئۇلار جاۋاب سالام بەرمىكى لازىم، ئەگەر ئۇلار سالام بەرسە ھەم جاۋاب سالام بەرمەك لازىم. ئەگەر كۆپ كىشى بىر يېگانە ساھىبجامال ئايالغا سالام بەرسە، يا شۇنداق ئايال بىر جامائە ئەرگە سالام بەرسە، بۇ ئىككى ئەھۋالدا جاۋاب سالام بەرمەك لازىم. شەرت: ئوتتۇرىدا پىتىنە بولماسلىقى كېرەك!

يەتتىنچى ئەدەپ، تۆۋەندىكى ھالەتتە سالام بەرمەك مەكرۇھدۇر. بېرىلگەن سالامغا جاۋابمۇ بەرمەسلىك كېرەك: بىرىنچى، ھاجەت قىلىۋاتقان كىشىگە: ئىككىنچى، خوتۇنغا يېقىنچىلىق قىلىۋاتقان كىشىگە:

ئۈچىنچى، ئۇخلاۋاتقان كىشىگە: تۆتىنچى، ھاممام (مۇنچا) دىكى كىشىگە: بەشىنچى، تائام يەۋاتقان كىشىنىڭ ئاغزىدا تائام بار بولسا (لېكىن ئاغزىدا تائام بولمىسا، سالام بېرىش ۋە جاۋاب سالامى قايتۇرۇش لازىمدۇر): ئالتىنچى، دۇئا قىلىۋاتقان كىشىگە:

يەتتىنچى، تەلەپ ئېيتىپ تۇرغان خىزمەتچىگە؛
سەككىزىنچى ئەدەپ، پىتنە تارقاقچۇچى، پاسىق، ناپاك
ۋە زالىمغا سالام بەرمىگەي. ئۇلار سالام بەرسىمۇ جاۋاب
بەرمىگەي. ئەگەر مۇسۇلمان كىشى ئىلىم ئەھلىلىرىگە
سالام بەرمەكچى بولسا بۇ تەرىقىدە ئېيتقايكى: «توغرا
يولغا ماڭغان كىشىلەرگە سالام». ئەگەر ئۇلارغا خەت
ئەۋەتسە، مەكتۇپ ئاخىرىدا ھەم مۇشۇنداق سالام ئېيتقاي،
ئەمما «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دېمىگەي.

توققۇزىنچى ئەدەپ، ۋىدالىشىش (خوشلىشىش)
ۋاقتىدىمۇ سالام بېرىش سۈننەتتۇر، بولۇپمۇ ئۆلىمالار
يېنىدا.

ئۈچىنچى پەسىل: مۇلاقات (ئۇچرىشىش) ئەدەپلىرى
بايانىدا

بۇنىڭدا بەش ئەدەپ باردۇر:
بىرىنچى ئەدەپ، ئۇچراشقاندا كۆرۈشۈش لازىم.
ئىككىنچى ئەدەپ، ئىككى ئالىقانىڭ يۈزى بىلەن
(قول ئېلىشىپ) كۆرۈشۈش لازىم. ئەمما قول ئۇچى بىلەن
ئەمەسكى - ھەر ئىككىيلەن ئالىقنىنى بىر - بىرىگە
تەگكۈزۈش سۈننەتتۇر. كۆرۈشۈشكە ئاۋۋال قول ئۇزاتقان
كىشى تاكى ھەمراھى قولىنى تارتىمىغۇچە، قولىنى

تارتمىغاى .

ئۈچىنچى ئەدەپ، كۆرۈشۈش ۋاقتىدا يۈزىنى ئوچۇق تۇتقاى .

تۆتىنچى ئەدەپ، كىشىلەر بىلەن كۆرۈشكەندە سەلاۋات ئېيتقاىلار .

بەشىنچى ئەدەپ، بىئەدەپ، زالىم، پاسىق، ناپاك بىلەن، شۇنىڭدەك ئاياللار بىلەن قول تۇتۇشۇپ كۆرۈشۈشتىن ساقلانغاى .

تۆتىنچى پەسىل: قۇچاقلىشىپ كۆرۈشۈش ۋە قول سۆيۈش ئەدەپلىرى بايانىدا
بۇنىڭدا تۆت ئەدەپ باردۇر:

بىرىنچى ئەدەپ، سەپەردىن كەلگەن كىشى ئۆزىنى كۈتۈۋالغان كىشىلەر بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشكەى، ياش ئوغلانلارنىمۇ قۇچاقلاپ ھەم يۈزىدىن سۆيۈپ كۆرۈشسە جائىزدۇر . ئەمما ئەرلەر ئاياللار بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشمىگەى (بۇ ھارامدۇر)، مەىلى مۇساپىر، مەىلى مۇجاۋىر (شۇ جايدا دائىملىق تۇرغۇچى) بولسۇن، ھېچكىم ئۇلار بىلەن قۇچاقلىشىپ كۆرۈشمىگەى .

ئىككىنچى ئەدەپ، مۇجاۋىرلار ھەر كۈنلۈك ئۇچرىشىشلاردا قۇچاقلىشىپ كۆرۈشمىگەى، ئارىلىقتا

بىرقانچە كۈن ئۆتكەن بولسا مەيلى .

ئۈچىنچى ئەدەپ، سالھ (ياخشى) كىشىلەرنىڭ قولىنى كۆرۈشكەندە سۆيمەك مۇستەھەب (ياخشى ئىش) دۇر.

تۆتىنچى ئەدەپ، كۆرۈشۈش ۋاقتىدا ئۇلۇغ كىشىلەرنىڭ قولىنى سۆيسە بولىدۇ.

ئۇخلىماق، يول يۈرمەك، ئات مىنمەك ئەدەپلىرى باياندا

ئۇشبۇ باب تۆت پەسىل بىلەن تەرىپلەنگەندۇر:

ئاۋۋالقى پەسىل: ئۇخلىماقنىڭ بايانى

بۇنىڭدا ئۈچ ئەدەپ بار:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئۇخلاش ئالدىدا ئىشىكلەرنى مەھكەم تاقىغاي، قاچا - ئىدىشلارنىڭ ئېغىزىنى چىڭ ئەتكەي، تۆشەكنى يېڭى ياكى تونى بىلەن سۈپۈرگەي، كۆرىنى ئۈچ مەرتىۋە سىلكىۋېتىپ سالغاي، ئونى ھەم چىراغنى ئۆچۈرگەي. بۇلارنىڭ بارچىسى سۈننەتتۇر.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئۇخلايدىغان ئورۇنغا بەك يۇمشاق نەرسىلەرنى سالمىغاي ۋە يۈزىنى قىبلىگە قارىتىپ، ئوڭ

قولىنى تەكى قىلىپ ياتقايسى، بۇ سۈننەتتۇر.
ئۈچىنچى ئەدەپ، ياخشى چۈش كۆرسە ئىزھار قىلغاي
ۋە شۈكۈر قىلغاي، يامان ۋە ۋەھىملىك چۈش كۆرسە
ھېچكىمگە ئىزھار قىلمىغاي ۋە ئۇنىڭدىن (چۈشىدىكى
يامانلىق ۋە ۋەھىمدىن) پاناھ تىلىگەي.

ئىككىنچى پەسىل: كىيىم كىيەك ئەدەپلىرى
باياندا

بۇنىڭدا يەتتە ئەدەپ بار:
ئاۋۋالقى ئەدەپ، كۆڭلى بىرلا كىيىمگە باغلىنىپ
قالمىغايكى، قانداق كىيىم توغرا كەلسە كىيىۋەرگەي.
ئىككىنچى ئەدەپ، كىيىم كىيىشتە تەكەللۇپ
قىلمىغاي، كۆپ ۋاقىتلاردا ئاددىي كىيىم كىيگەي.
ئۈچىنچى ئەدەپ، كۆڭلەك ۋە باشقا كىيىملەرنىڭ
يېڭىنى قولىدىن بېغىشىغىچە ياكى بارماق ئۇچىغىچە
قىلسا مۇۋاپىقتۇر، ئۇنىڭدىن ئۇزۇن قىلسا مەكرۇ ۋە
سۈننەتكە مۇخالپىتۇر. كىيىمنىڭ يېڭىنى كەڭ قىلماق
سۈننەتتۇر. كۆڭلەك ۋە ئىشتاننىڭ ئۇزۇنلۇقى پاچاقنىڭ
يېرىمىغىچە ياكى ئوشۇققىچە بولغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، كۆپىنچە ۋاقىتلاردا خالىس ھالدا
ئاق كىيىم كىيىش سۈننەتتۇر. ئەرلەرگە قىزىل ياكى

سېرىق كىيىم كىيىش مەكرۇدۇر.

بەشىنچى ئەدەپ، (ھەرقاچان) كىيىمنى پاكىز ئوتقاي.
ئالتىنچى ئەدەپ، ئەھلى نېئەت (قول - ئىلكىدە با)
كىشىلەر ياخشى كىيىملەرنى كىيگەي. شەرتكى، بۇ كىيىم
ۋە مەنەنلىك بولۇپ قالمسۇن. تەرىقەت ئەربابلىرى
ئېيتىپتۇكى، گۈزەل ۋە ياخشى كىيىم كىيەك شۇنداق
كىشىلەرگە جائىزدۇركى — ئەگەر ئۇلاردا ياسانچۇقلۇق
ھېرىسى بولمىغان ۋە ھاۋايى نەپسىنى ئۆلتۈرگەن بولسا.
يەتتىنچى ئەدەپ، يېڭى كىيىم كىيگەندىن كېيىن
كونا كىيىمنى سەدىقە قىلىۋەتكەي.

ئۈچىنچى پەسىل: يول يۈرمەك ئەدەپلىرى باياندا

بۇنىڭدا ئون ئىككى ئەدەپ بار:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، يول يۈرۈشتە قەدەمنى تېز - تېز
ئالمىغاي، ئاستامۇ ئالمىغاي، بەلكى ئوتتۇراھال قەدەم
ئالغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئىككى ئايىغىغا كېپش كىيگەي،
بىرىگە كىيىپ، يەنە بىرىگە كىيەي يۈرمىگەي، ئۇنداق
يۈرگەندىن ئىككىلا پۇتى يالاڭ يۈرگەي، ھەرقاچان
كېپشنى نىجاسەتتىن ساقلىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، يول يۈرگەندە يالغۇز يۈرۈشتىن

نومۇس قىلمىغاي ۋە يېنىدا ئادەم ئېلىپ يۈرۈشكە
ئادەتلىنىپ قالمىغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، پاتقاق يولدا يۈرگەندە بىر كىشى
بىلەن تەڭ مېڭىپ قالغان بولسا، ئۇ كىشىنىڭ
كىيىمىدىن نىجاسەت يۇقتۇرۇۋېلىشتىن ئەنسىرەپ قېچىپ
يۈرمىگەي.

بەشىنچى ئەدەپ، يول يۈرگەندە كۆزنى قەدىمىدىن
ئۈزمىگەي ۋە ئەتراپقا بەھۈدە قارىمىغايكى ئاگاھلىق بىلەن
يول يۈرگەي.

ئالتىنچى ئەدەپ، يولدا ئېھتىيات بىلەن يۈرگەي.
خۇسۇسەن بازاردا ۋە ئادەم كۆپ جايدا يۈرگەندە كىشىلەرگە
دەخلىسى يەتمىگەي. شۇنىڭدەك، كىشىلەرنى يانپىشى
بىلەن ئۈرۈپ سالمىغاي ۋە پۇتغا دەسسەۋالمىغاي. ئەگەر
ئىككى كىشى يولدا ئۆزئارا پاراڭلىشىپ تۇرغان بولسا،
ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىن كېسىپ ئۆتمىگەي. بولۇپمۇ
ئاياللارنىڭ ئوتتۇرىسىغا كىرىشتىن قاتتىق ساقلانغاي.

يەتتىنچى ئەدەپ، يولدا ياشانغان كىشىلەرگە ھۆرمەت -
ئېھتىرام قىلغاي ۋە ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈرگەي.
ئۈستازى ياكى شۇنىڭغا ئوخشاش كىشىلەر بىلەن بىللە
يۈرگەندە ئەلۋەتتە ئۇلارنىڭ ئارقىسىدىن يۈرگەي. ئېھتىيات
بىلەن ماڭغايكى، ئۇلارنىڭ ئىزىغا قەدەم قويمىغاي،

بئەدەپلىك بولۇر.

سەككىزىنچى ئەدەپ، يولدا ھەمراھلىرىغا ئېتىبار بەرگەن ھالدا يۈرگەي. ئەگەر ئۇلارنىڭ ئالدىدا يۈرگەن بولسا خىزمىتىدە بولغاي. ئەگەر كەينىدە يۈرگەن بولسا ئەدەپ، ھۆرمىتىدە يۈرگەي. ھەمراھ بۇرادەرلەر يول يۈرگەندە بېلىق سۇدا ئۈزگەن كەبى تىنچ ۋە رەتلىك يۈرگەيكى، ئىلگىرى يا كېيىنلىكىنى ئەسلا خىيالغا كەلتۈرمىگەي.

توققۇزىنچى ئەدەپ، يول ئۈستىدە بىر كىشى بىلەن سۆزلىشىپ تۇرمىغاي. ئۇچرىغان كىشىلەر بىلەن سالاملىشىپ تېز مېڭىپ كەتكەي. ئەگەر زورۇرىيەت بولسا، بىر يانغا چىقىپ سۆزلەشكەي. ئەمما مەنزىلدە ۋە ئۆيدە ئولتۇرۇشقاندا بىر - بىرىنىڭ ھال - ئەھۋالىنى سوراشماق ياخشى ئىشتۇركى، ئۆلپەت ۋە مۇھەببەتنى زىيادە قىلىدۇ.

ئونىنچى ئەدەپ، يولدا تىكەن، تاش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش كىشىلەرنىڭ يۈرۈشىگە تەسىرى يېتىدىغان نەرسىلەر ئۇچرىسا، يولدىن ئېلىپ يىراققا تاشلىۋەتكەي. يول ئۈستىگە بۇرنىنى قاقمىغاي، تۈكۈرمىگەي.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، يولدا ناتىۋان ۋە ئاجىز كىشىلەرنى كۆرسە، ئۇلارغا ياردەم كۆرسەتكەي. ئەگەر خىزمەتكار يا كىچىك بالىلارنىڭ قولىدىكى قاچىلىرى چۈشۈپ كېتىپ سۇنغىنىنى ۋە ئۇلارنىڭ غەم - ئەندىشىدە قالغىنىنى كۆرسە، باشقا قاچا

ئېلىپ بېرىپ خاتىرجەم قىلغاي.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، كوچا باشلىرىدا بىكار ئولتۇرمىغاي، ئەگەر ئولتۇرسا، يول ھەققىنى بەجا كەلتۈرگەيكى، يول ھەققى ئۇشبۇدۇر: نامەھرەملەرگە نەزەر سالمىغاي، (كىشىلەرنىڭ) سالمىغا جاۋاب بەرگەي. يېنىدىكىلەرگە ياخشىلىق قىلىش ۋە يامانلىق قىلماسلىق توغرىسىدا تەرغىبات قىلغاي، ئاجىزلارنىڭ نالە - زارىغا يەتكەي.

تۆتىنچى پەسىل: ئات مىنمەك ئەدەپلىرى باياندا

بۇنىڭدا تۆت ئەدەپ باركى:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئاتلىق ماڭغان كىشى ھەرقانچە ئۇلۇغ، مەرتىۋىسى زىيادە بولسىمۇ، پىيادىلەرگە ئاۋۋال سالام بەرگەي، گەرچە پىيادە كىشى پېقىر، كىچىك بالا ياكى مەجرۇھ - بىچارە بولسىمۇ.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئاتنى يولدا ئېھتىيات بىلەن ھەيدىگەيكى، ھېچبىر كىشىگە ئازار يەتكۈزمىگەي. ھەرقانچە ئىشى بولسىمۇ، ئاتنى بەك تېز يۈرگۈزمىگەي، بولۇپمۇ لاي - پانتاق يوللاردا.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئاتلىق كىشى خىزمەتكارىنى بىللە ئېلىپ ماڭغاندا، ئۇنىڭغا بەكمۇ ئېتىبار بەرگەي. ئەگەر

خىزمەتكار ئاتنى يېتىلەپ ماڭغان بولسا، ئاتنى تېز
ھەيدىمىگەيىكى، خىزمەتكار بىچارە يۈگۈرۈپ يۈرمىگەي.
ئەگەر بارىدىغان جايى يىراق بولسا خىزمەتكارنىمۇ پىيادە
ماڭدۇرمىغايىكى — بۇ كىشىنىڭ ئالىجانابلىق سۈپىتىگە
خىلاپتۇر. شۇڭا ئۇلارغىمۇ ئۇلاغ تېپىپ مىندۈرگەي، ئۇلاغ
بولمىسا ئارقىسىغا مىندۈرۈۋېلىش ياكى نۆۋەتلىشىپ
مىنىش كېرەك.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئۇلاغنىڭ بېشىغا ۋە يۈزىگە تاياق
ياكى قامچا بىلەن ئۇرمىغاي، بىرەر يەردە ئات ئۈستىدە
توختاپ قالمىغاي، ئات ئۈستىدە ئۇخلىمىغاي. ئاتنى ئاچ
ۋە سۈسىز قويمىغاي ھەم يەنە بەك ئىسسىق ياكى بەك
سوغۇق جايدا قويمىغاي. ئەگەر بارىدىغان جايى بەك يىراق
بولسا، گاھىدا ئاتتىن چۈشۈپ پىيادىمۇ يۈرگەي.

سۆھبەت ئەھلىنىڭ ئەدەپى ۋە شارائىتى باياندا

بۇ تۆت پەسىلگە بۆلۈنىدۇ:

ئاۋۋالقى پەسىل: تەرىقەت پېشىۋالىرى

سۆھبەتلىرىنىڭ ئەدەپلىرى باياندا

بۇ ئون ئالتە ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ خىزمەت ۋە سۆھبەتلىرىدە شاگىرت تەۋەززۇھ (كەمتەرلىك) بىلەن تۆۋەنرەك جايدا ئولتۇرغاي. ئەگەر ئۇستاز يۇقىرىغا ئۆتۈشكە بۇيرۇسا يۇقىرىغا ئۆتكەي. ئولتۇرۇشتا جىم ۋە تىنچ ئولتۇرغايكى، بەھۋدە ھەرىكەت قىلمىغاي ۋە ئارامدا ئولتۇرغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، پىر - ئۇستازنىڭ مەجلىسلىرىدە ئۇستازنىڭ بۇيرۇق تەرتىپلىرىگە ھەرقاچان ھازىر بولۇپ، جان - دىل بىلەن ئەمەل قىلغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ سۆزلىرىگە ئەستايىدىل قۇلاق سېلىپ ئولتۇرغاي ۋە ئۇ سۆزلەرنى ئېسىدە مەھكەم ساقلاپ ئەمەل قىلغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئۇستازلار ئۆزلىرىدىن قالغان تائامنى بەرسە باشقىلارغا تۇتماستىن ئۇنى يېگەي.

بەشىنچى ئەدەپ، ئۇستازغا سۆز قىلماقچى بولغان، ئۇ كىشى سۆزنى ياخشى ئاڭلىغۇدەك پەيتىنى تاللاپ سۆز قىلىش كېرەككى، ئۇستازنىڭ شۇ سۆزنى ئاڭلاشقا ۋاقتى بار - يوقلۇقىنى بىلىش، ۋاقتىسىز ھەم ئورۇنسىز سۆزلىمەسلىكى لازىم. ئەگەر سۆزلەشكە ۋاقت بولسا قىسقا سۆز بىلەن مەقسىتىنى بىلدۈرگەي.

ئالتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ خىزمەت ۋە سۆھبەتلىرىدە جىمجىت ئولتۇرۇشقا ئادەتلەنگەي. ئەگەر

ئۈستازى بىرەر جايغا بارماقچى بولسا، قايىقىدا بارىدىغانلىقىنى سورىمىغاىكى، بارچە ئىشتا مۇشۇنداق ئېغىر - بېسىق بولغاى.

سەككىزىنچى ئەدەپ، جىمى ئۆمرىدە ئىختىيارىنى ئۈستازىغا تاپشۇرغاىكى، ئىشلىرىدا ئۆز ئىختىيارى بىلەن ئىش قىلمىغاى. ھەتتاكى، يېمەك - ئىچمەكتىمۇ بۇنىڭغا ئەمەل قىلغاى.

توققۇزىنچى ئەدەپ، ئۈستازىنىڭ مەسلىھەتسىز ئىش قىلمىغاى، بەك زۆرۈر ئىش بولغاندىمۇ.

ئونىنچى ئەدەپ، ئەگەر ئۈستازى ئۇنىڭغا مەسلىھەت - كېڭەش تاشلىسا، تەدبىر مەسلىھەت كۆرسىتىشكە ئالدىرىمىغاىكى، «ئۆزلىرى ياخشىراق بىلىدىلا» دەپ تۇرغاى. ئەگەر ئۈستاز كۆپ ئويلاپ كەتسە، ئاندىن كېيىن ئۆز كۆڭلىدىكىنى ھېلىملىق ۋە تۆۋەنلىك بىلەن ئېيتقاىكى ئەدەپكە خىلاپ ئەمەستۇر.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، ئۈستازىنىڭ خىلۋەتخانىلىرىغا ئىجازەتسىز كىرمىگەى، تەلەپ قىلمىسا يېقىنلاشمىغاى. ئەگەر ئۈستازىنىڭ خىلۋەتخانىلىرىغا كىرسە، ئۈستازىنىڭ دائىم ئولتۇرىدىغان ئورنىدا ئولتۇرمىغاى ۋە شۇنىڭدەك ئۈستازىنىڭ كىيىم - كېچەك يا ئايىغىنى كىيىمگەى.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، ئۈستازى بىلەن بىللە بىر

ئۆيىدە ئۇخلىمىغاى. ئەگەر ئۇستازى خوپ كۆرسە، ئەدەپكە خىلاپ بولماس. لېكىن بەك ئېغىر ئۇخلىمىغاى ۋە سەگەكلىكىنى يوقاتمىغاى.

ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، ئۇستازى بىلەن سۆز تالاشمىغاى ۋە چاقچاق قىلمىغاى. ئۇستازنىڭ ھۇزۇرىدىكى كىشىلەر بىلەنمۇ سۆز تالاشمىغاى ۋە چاقچاقلاشمىغاى. ئۇستازنىڭ ئالدىدا سۆزلىشىشتىن مۇتلەق ئۆزىنى تارتقاى.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ ھۇزۇرىدا ھەرگىزمۇ ئۆزىنىڭ ئارتۇقچىلىقىنى سۆزلىمىگەى.

ئون بەشىنچى ئەدەپ، ئۇستازدىن بىرەر ئىلىمدە تەھقىق ۋە تەدقىق (تەكشۈرۈپ تەتقىق قىلىش، ئېنىقلاش) نى ئەسلا تەلەپ قىلمىغاى.

ئون ئالتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ مىكرىدىن ھەزەر قىلغاى، يەنى ئەدەپسىزلىك سادىر بولسا ۋە ئۇستازى ئۇنى بىلمەسكە سېلىپ ئاچچىقلىمىسا، بۇنى يېقىنلىق قىلدى، دەپ بىلمىگەى. چۈنكى ئۇستاز ھىيلە ئىشلىتىپ، ئاڭلىغان بولسىمۇ ئېتىبار قىلمىغاندەك يۈرسە، بۇنىڭ ئۆزىمۇ ئالامەت جايىغا تەگكەن بىر تۈرلۈك تەنبىھ ھىيلىسىدۇر. مەگەر ئۇستاز جازالىسىمۇ شاگىرت رازى بولغاى.

ئىككىنچى پەسىل: مەنىۋى ئەدەپلەر بايانىدا
بۇنىڭدا ئون ئالتە ئەدەپ بار:
ئاۋۋالقى ئەدەپ، شاگىرت ئۇستازنى زاماننىڭ يەككە -
يېگانىسى سۈپىتىدە بىلىپ ئىشەنگەي.

ئىككىنچى ئەدەپ، شاگىرتلار ئۇستازنىڭ ھەممە
ئەھۋالىغا ئىشىنىپ ئەگەشكەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، شاگىرتلار ئۇستازنىڭ بۇيرۇشى ۋە
چەكلىشى بىلەن ئۇستازنىڭ ئىشىكىدىن كەتمەي
خىزمىتىنى قىلماستىن، بەلكى ئۆزىچە كۆپرەك خىزمەت
قىلغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ مەجلىسلىرىدە تەمكىن
ۋە ئەدەپ - قائىدە بىلەن ئولتۇرغاي. ئورۇنسىز
ھەرىكەتلەردىن ئىمكاننىڭ بارىچە ساقلانغاي ۋە ھەرقانچە
ئۇزۇن ئولتۇرسىمۇ سۆھبەتنىڭ پەيزىنى ساقلىغاي، خۇددى
قاچىدىكى سۇ تىنچ ھالەتتە تۇرسا، ھەر نەرسىنىڭ ئەكسى
سۇدا ئېنىق كۆرۈنگەنگە ئوخشاش.

بەشىنچى ئەدەپ، ھەمىشە ھەر ئىشتا جانابىي
ئۇستازغا يۈزلەنگەي. ھەزرىتى خۇاجە ئەھرار ئېيتىپتۇركى:
شاگىرتنىڭ نەزىرى دائىم ئۇستازنىڭ ئىككى قېشىنىڭ
ئوتتۇرىسىدا بولغايكى، دىققەت بىلەن ئولتۇرغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، ھەر ۋاقىت پىر - ئۇستازنىڭ خۇشاللىقىنى قوزغاشتا لايىقىدا ئېتىبار بەرگەي، ئەمما ۋاقتىنى زايە قىلىپ قويۇشتىن ئۆزىنى تارتقاي. ھەرقاچان ۋاقىت - ئىمكانىيەتكە مۇۋاپىق سۆھبەتنى لازىم تۇتقاي ۋە مۇلازىمەت قىلغاي.

يەتتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ سىرىنى يەرگە كۆمگەي، ئەمما ئۇستازدىن سىر يوشۇرمىغاي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، ئىشنىڭ بېشىدا ۋە لايىق چېغىدا ئۇستازنىڭ ئىلمىگە مۇراجىئەت قىلغاي، ئۆزچە ئۇنىڭ ساقلىقىغا ھۆكۈم قىلمىغاي.

توققۇزىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ ئىنكار قىلغۇچىلىرىغا (غەيۋىتىنى قىلغۇچىلارغا) ئارىلاشمىغاي ۋە ئۇلارنىڭ سۆھبىتىدىن يىراق بولغاي.

ئونىنچى ئەدەپ، مەجلىستە ئۇستازنىڭ يۈزىگە كۆپ قارىمىغاي.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ ھۇزۇرىدا ئويلىنىپ ئولتۇرمىغاي، بەلكى ئۇستازغا يۈزلىنىپ ئولتۇرغاي.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، شاگىرت بىرەر ۋەقە يۈز بەرگەندە ئۇستازغا ۋاقتىدا مەلۇم قىلغاي، ئەمما ۋەقەنىڭ سەۋەبىنى ئۇستازدىن سۈرۈشتۈرمىگەي.

ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ سۆھبىتىنى

غەرەزلىك ھالدا ئۇستاز بىلەن يېقىن مۇناسىۋەتتە ئورنىتىۋېلىش پۇرسىتى سۈپىتىدە قارىمىغاي، بەلكى ئەدەپ يوللىرىنى ئۆگىنىش ۋە جەئىيەتنى بىلىش، مەنىۋى دۇنياسىنى پاكىزلاش ئۈچۈن سۆھبەت قىلغاي.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، ئۇستازنىڭ مۇلازىمىتىدە مەيلى چەكلەنگەن بولسۇن ياكى چەكلەنمىگەن بولسۇن، ئارتۇق ئىشلارنى تاشلىمىغاي.

ئون بەشىنچى ئەدەپ، سۆز ۋە ھەرىكەتلىرىدە ئۇستازغا مالاللىق كەلتۈرۈشتىن ساقلانغاي.

ئون ئالتىنچى ئەدەپ، تىلىدا ھەم دىلىدا ئۇستازنىڭ ھېچقانداق سۆز - ھەرىكەتلىرىگە نارازى بولمىغاي.

ئۈچىنچى پەسىل: سۆھبەت ئەھلىگە لازىم نەرسىلەرنىڭ بايانىدا
بۇ ئوتتۇز ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، سۆھبەتنى خىلۋەت جايدا ئىختىيار قىلغاي ۋە ياخشى نىيەتتە، غەرەزسىز بولغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، كىيىم - كېچەك ۋە بەدەننى پاكىز ۋە خۇشبوۋى تۇتقاي، بەتبۇي نەرسىلەرنى سۆھبەت ئەھلىدىن يىراق قىلغاي، تاكى سۆھبەت ئەھلى نەپرەتتىن خالاس بولغاي. ھەم يەنە چىشىنى چىرىگەن

نەرسىلەردىن خالىي قىلغاي. ئاغزىنى خام پىياز، سامساق ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش بەتبۇي نەرسىلەردىن پاكىز تۇتقاي، تاكى سۆھبەتنى خالىمىسىغا سەۋەب قالمىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ياخشىلار سۆھبىتىگە ھېرىس بولغاي. ئەزىزى ئېيتىپتۇركى: «نامازنىڭ قازاسى باردۇر، ئەمما سۆھبەتنىڭ قازاسى يوق، يەنى ياخشىلارنىڭ سۆھبىتىنى ئۇلار ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن تاپقىلى بولماس، شۇڭا ئۆلۈپ كېتىشتىن ئاۋۋال تىرىشىش كېرەك.»

تۆتىنچى ئەدەپ، زىكرى - سۆھبەت ۋاقتىدا سۆھبەت ئەھلى ھالقا شەكلىدە ئولتۇرغايكى، ئۇنىڭدا نەچچە خىل پايدا باردۇر: بىر - بىرىگە يۈزمۇيۈز ئولتۇرايدۇ، بىر - بىرىگە نەزەر سېلىشالايدۇ ھەم بۇ ھالدا يۇقىرى - تۆۋەنلىك پەرقى بولمايدۇ. ھەممەيلەن ئىمتىياز - پەرقسىز ھالدا بىر خىلدا ئولتۇرايدۇ ۋە يەنە ھالقا شەكلىدە ئولتۇرۇلسا، سۆھبەت ھەممەيلەنگە ئوچۇق بولغاي.

سۆھبەت ئەھلى ئارىسىدا بىرەر ئۇلۇغ (مۆتمۇر) كىشى بولسا، ئەدەپى شۇكى — باشقىلار يۈزىنى شۇنىڭغا قىلىپ ئولتۇرغاي. ئەگەر ئىككى كىشى سۆھبەتلەشكەن بولسا، ئۇدۇلمۇ ئۇدۇل ۋە تىزمۇتىز ئولتۇرغاي. ئەگەر ھېچكىشى بولمىسا يۈزىنى قىبلىگە قىلىپ ئولتۇرغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، ھالقىنىڭ ئوتتۇرىسىدا
ئولتۇرمىغاي، ئەگەر بىرەر كىشىگە سۆزى بولسا ياكى بىرەر
خىزمەتنى بەجا كەلتۈرۈش زۆرۈرىيىتى بولسا ۋاقىتلىق
ئولتۇرۇشى جايىزدۇر.

ئالتىنچى ئەدەپ، مەجلىستە ئەدەپ ۋە ھۆرمەت بىرلە
ئولتۇرغاي ۋە سۆھبەتداشلىرىنى ئازادە ئولتۇرغۇزغاي،
تىزنى باشقىلارنىڭ تىزىغا قويۇۋالمىغاي، رازىلىقنى
ئالماي تۇرۇپ، ئىككى كىشىنىڭ ئوتتۇرىسىغا كىرىپ
ئولتۇرۇۋالمىغاي.

يەتتىنچى ئەدەپ، تەكەببۇرلارچە ئولتۇرمىغاي. چەپ
قولنى ئارقىسىدىن يەرگە قويۇپ، تەكپە قىلىپ
ئولتۇرمىغاي، ئەگەر ئولتۇرۇشقا توغرا كەلسە بەدەشقا
قۇرۇپ ياكى ئىككى تىزنى كۆتۈرۈپ، ئىككى قولى بىلەن
پاچىقىنى تۇتۇپ ئولتۇرغاي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، سۆھبەت ئەھلى كىرگەن ۋە
چىققان چاغدا ئورنىدىن تۇرغاي.
توققۇزىنچى ئەدەپ، ھۆرمەتلىك كىشىلەرنى يۇقىرىغا
ئۆتكۈزگەي ۋە تەزىم قىلغاي.

ئونىنچى ئەدەپ، ئەدەپسىز سۆز ۋە يامان ھەرىكەتتىن،
ئورۇنسىز سۆكۈتتىن ئۆزىنى ساقلىغاي.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، چوڭلار ۋە كىچىكلەرنىڭ

ھەرقايسىسىنى ئۆز مەرتىۋىسىگە لايىق ھۆرمەت قىلغاي. ياشانغان كىشىلەرنى ئاتا ئورنىدا كۆرۈپ ئۇلارغا خىزمەت قىلغاي. تەڭتۇشلىرىنى ئاكا - ئۇكا قاتارىدا كۆرۈپ، ئۇلارغا ئوچۇق ۋە لايىقىدا مۇئامىلە قىلغاي، كىچىكلەرنى ئۆز پەرزەنتى ئورنىدا كۆرۈپ، ئۇلارغا شەپقەت ۋە نەسىھەت قىلىپ ئەدەبلىك مۇئامىلىدە بولغاي. ھەركىم ئۇلارنى ھالاللىق ۋە توغرىلىققا دەۋەت قىلغاي. لېكىن بۇزۇق كىشىلەرنىڭ سۆھبىتىدىن پەرھىز قىلغاي. ئەگەر زۆرۈرىيەت بىلەن ئۇلارنىڭ سۆھبىتىگە قوشۇلۇپ قالسا، كۆزى ۋە كۆڭلىنى ئۇلاردىن ساقلىغاي.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، ئەھلى تەۋەزۇ — كەمتەر كىشىلەرگە كەمتەر بولغاي. ياخشىلىق قىلغۇچىلارغا ئېھسان ۋە خەيرلىك تىلەپ دۇئا قىلغاي.

ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، ئەگەر كۆپچىلىك ئارىسىدا چۈشكۈرۈك كەلسە، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئاۋازىنى پەسەيتىپ، مۇلايىم چۈشكۈرگەي ھەم ئاغزىغا يېڭىنى ياكى باشقا نەرسىنى تۇتقاي.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، چۈشكۈرۈكتىن كېيىن ھەمد ئېيتقاي، ھەمدىنى يېقىملىق ئاۋازدا ئېيتقايكى، باشقىلار ئۇنى ئىشتىكەي.

ئون بەشىنچى ئەدەپ، ئەي ئەزىز بىلگىنىكى،

چۈشكۈرگەندە ئېيتىلغان ھەمدەكە بىر كىشىنىڭ جاۋاب بەرگىنى كۇپايدۇر، ھەمدىنى ئىشتكۈچىلەرنىڭ ھەممىسى جاۋاب بەرگىنى ياخشىدۇر.

ئون ئالتىنچى ئەدەپ، ئەگەر چۈشكۈرگۈچى ھەمد ئېيتىمسا، ئىشتكۈچى ھەم جاۋاب بەرمىگەي. ئەگەر بىر كىشى كۆپچىلىكنىڭ ئالدىدا چۈشكۈرگۈچى ئېيتقان ھەمدىنى ئاڭلىماي قېلىپ، جاۋاب بەرگۈچىنىڭ جاۋابىنى ئاڭلىسا، ئۇمۇ ھەم جاۋاب ھەمد ئېيتقاي.

ئون يەتتىنچى ئەدەپ، چۈشكۈرگۈچى ھەمد ئېيتىمسا، مەجلىس ئەھلى ئۇنى ھەمد ئېيتىشقا ئۈندىگەي.

ئون سەككىزىنچى ئەدەپ، چۈشكۈرۈك ئەگەر قايتا - قايتا تەكرارلانسا، دۇرۇسراق مەسلىھەت شۇكى، ئۈچىنچى چۈشكۈرۈكتە، ئاڭدا «زۇكام بولۇپسىزمۇ؟» دېگەي. بەزى ئالىملار ئېيتىدۇركى: «تەڭرى ساڭا شىپالىق ئاتا قىلغاي ۋە سېنى ئەپۇ قىلغاي» دېگەي.

ئون توققۇزىنچى ئەدەپ، سۆھبەت ئەھلىگە ھەقىقىي كۆڭۈل رىغبىتى بىلەن خىزمەت قىلغاي.

يىگىزىمىنچى ئەدەپ، سۆھبەت ئەھلى ئۈچۈن ھەرقانداق خىزمەتتىن ئۆزىنى تارتمىغاي ۋە (سۆھبەت ئەھلىدىن) ھېچكىمگە خىزمەت بۇيرۇمىغاي.

يىگىزمە بىرىنچى ئەدەپ، مەينەت، تۆۋەن سانلىدىغان

خىزمەتلەردىن خالىي جاي (ھاجەتخانا) تازىلاش، تەرەت چالمىسى تەييارلاش ۋە شۇنىڭغا ئوخشاش خىزمەتلەردىن ھەرگىز ئار ۋە نومۇس قىلمىغاي.

يىگىرمە ئىككىنچى ئەدەپ، قىلغان خىزمىتىنى مىننەت قىلمىغاي، بەلكى ئۆزى قىلغان خىزمەتنى سۆھبەت ئەھلىنىڭ قوبۇل قىلغىنىغا كۆپتىن كۆپ شۈكۈر، مىننەتدارلىق بىلدۈرگەي.

يىگىرمە ئۈچىنچى ئەدەپ، مەيلى يېقىن دوستلار ياكى ئادەتتىكى كىشىلەر بولسۇن سۆھبەتتە ئوچۇق يۈزلۈك ۋە چۈچۈك تىللىق بولغاي. بۇ چىرايلىق ۋە ئالىيجاناب ئەدەپنىڭ ئەۋزىلىدۇر.

يىگىرمە تۆتىنچى ئەدەپ، خاھى سۆزدە ۋە خاھى ھەرىكەتتە سۆھبەت ئەھلىگە مۇۋاپىق ئىش قىلغاي.

يىگىرمە بەشىنچى ئەدەپ، ئۆز مېلىنى سۆھبەت ئەھلىدىن قاچۇرمىغاي، بەلكى ئۇلارنى ۋە ئۆزىنى مۈلكىدە باراۋەر كۆرگەي (لېكىن خوتۇنى بۇنىڭ سىرتىدىدۇر).

يىگىرمە ئالتىنچى ئەدەپ، مەجلىستە ھەدىيە (سوۋغات) كەلسە، ئۇ بىراۋغا خالىس بولسىمۇ، «ئەلھەدايا مۇشتەرىكۇن - ھەدىيە كۆپچىلىككە تەئەللۇقتۇر» ھۆكۈمى بويىچە سۆھبەتداشلارنى (ھەدىيەگە) شېرىك قىلغاي، ئۆزى ۋە خىزمەتكارلارغىمۇ نېسىۋە ئايرىغايكى، ئەگەر ئۇلار

سورۇندا بولمىسا نېسىۋىسىنى ئېلىپ قويغاي
يىگىرمە يەتتىنچى ئەدەپ، دوست - بۇرادەرلەردىن
سەۋەنلىك ئۆتۈلسە ئەپۇ قىلغاي ۋە ئۇلارنى ئۆزى
ئېيتقۇزمىغاي ۋە ئەيىبلەرنى يۈزىگە سالمىغاي.

يىگىرمە سەككىزىنچى ئەدەپ، ئەگەر بۇرادەرلىرى
گۇناھلىق ئىش قىلغان بولسا خىلۋەتتە نەسەھەت قىلىپ،
توۋا قىلىشقا ئۈندىگەي. ئەگەر توۋا قىلمىسا ئارىلاشمىغاي.
ئەگەر شۇنىڭدەمۇ بۇرادىرىنىڭ توۋا قىلغىنى مەلۇم
بولمىسا، ئۇنىڭ بىلەن ئۆلپەت بولۇشتىن قاتتىق ھەزەر
قىلغاي.

يىگىرمە توققۇزىنچى ئەدەپ، ئەگەر بىراۋ
قېرىندىشىدىن ھىيلە - مېكىر ياكى بىرەر قەبىھ قىلمىش
ئۆتۈلگىنىنى مەلۇم قىلسا، ئۇنى يوقىتىش ئۈچۈن كۈرەش
قىلغاي.

ئوتتۇزىنچى ئەدەپ، ئەزىزلەرنىڭ ئۈگۈت -
نەسەھەتلىرىنى جان - دىلى بىلەن مېنىتەتدارلىق
بىلدۈرۈپ قوبۇل قىلغاي.

تۆتىنچى پەسىل: بەزى ھەرىكەت ۋە ھالەتلەر
زىكرىدە

سۆھبەت ئەھلى بۇ خىل ئەھۋاللاردىن ساقلاماقللىرى

لازىمدۇر.

بۇلار ئون تۆت ئەدەپتۇر:

بىرىنچى ئەدەپ، سۆھبەتتە پەرىشان بولۇپ،
خاتىرجەمسىزلىنىدىغان كىشى بىلەن سۆھبەت
قىلمىغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، سۆھبەتتە ئەسنىمگەي ھەم
ئەسنەك تۇتسا ئۇنى بېسىشقا تىرىشقايسىكى، ئۈستۈنكى
چىشى بىلەن ئاستىنقى لېۋىنى مەھكەم چىشلىۋالغاي.
ئەگەر بۇ ھالدا بېسىلمىسا قولى ياكى يېڭى بىلەن
ئاغزىنى توسقاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، سۆھبەتتە ئۇخلىمىغاي.
تۆتىنچى ئەدەپ، مەجلىستە ئۆزىنى باشقىلاردىن
يۇقىرى ساناپ ئالاھىدە بولۇۋالمىغاي، ھەتتا
ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە ئۆزىنىڭ نەسەب - شەرەپلىرىنى
مەجلىس ئەھلىدىن مەخپىي تۇتقاي، ئەگەر سۆھبەتكە
مۇناسىپ بىلىشى بولسا قوشۇلغايكى، بىلىمسە
بىلەرمەنلىك قىلمىغاي، خوجا ئەھرادىن نەقىل
قىلىنىدۇكى، بىز شۇنداق ئەزىزلەرنى كۆرگەنمىزكى،
شۇنچە بىلىم ئىقتىدارلىرى بار تۇرۇقلۇق كىشىلەر
ئارىسىدا ئۆزىنى ئادەتتىكىچە تۇتاتتى.

بەشىنچى ئەدەپ، بىر كىشى سۆزلەپ تۇرغان چاغدا، ئۇ

كشنىنىڭ سۆزى تامام بولمىغىچە سۆز قىلمىغاي.
ئالتىنچى ئەدەپ، سۆھبەتتە سۈكۈت چېكىدىن ئېشىپ
كەتمىگەيكى، ھەتتا پۈتۈن كۈن سۈكۈتتە تۇرۇۋېلىش
ھەمسۆھبەتلىرىنى خارلىغانلىقتۇر.
يەتتىنچى ئەدەپ، كۆپ سۆزلىمىگەي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، سۆزلەشتە تەكەللۈپ
قىلمىغايكى، سۆزنىڭ پاساھەت ۋە بالاغىتى ئۈچۈن، لېكىن
سۆزلىگەندە قول بىلەن ئىشارەت قىلماق ياكى ئوڭ (قول)
ئالقىنى بىلەن چېپ قولى كۆرسەتكۈچ ئارسىغا
ئورماقلىق - شەرىئەتكە ئۇيغۇندۇر.

توققۇزىنچى ئەدەپ، ئۆز ئەھۋالى ۋە ئورنىغا مۇۋاپىق
كەلمەيدىغان ھالەتتە ئارتۇق سۆزلىمىگەي.

ئونىنچى ئەدەپ، ھەمسۆھبەتلىرى بىلەن ئۇرۇش -
جېدەل قىلمىغاي، مەگەر ئۇلاردىن گۇناھلىق ئىشلار
ئۆتۈلسە، مۇنازىرە قىلسا بولۇر، بىلمەك كېرەككى، ھېچكىم
بۇرادىرىدىن ئۈچ كۈندىن ئارتۇق ئاداۋەت تۇتۇپ ئايرىلسا
دۇرۇس ئەمەس. ئەگەر دۇنيا ئىشى سەۋەبىدىن ئىككى
ئوتتۇرىغا ئاداۋەت چۈشسە، ئاتا پەرزەنتىدىن، ئۇستاز
شاگىرتىدىن، ئەر - خوتۇندىن ھەم مۇشۇنىڭ مىسالدا
ھېكمەت مۇلاھىزە قىلىپ، ئۈچ كۈندىن زىيادە ئايرىلسا
بۇنىڭ ئۆلچىمى يوقتۇر. يەنە ئوقۇغۇچىغا لازىمدۇركى،

ھەرقانچە ئاچچىقى كەلگەندىمۇ، ئىمكانىيەتنىڭ بارىچە دۇرۇس بولمىغان ئىشلارغا ئاچچىقلىنىشتىن ساقلانغاي.
ئون بىرىنچى ئەدەپ، دوست - يارانلىرىگە ئاشۇرۇپ خۇشامەت قىلمىغاي.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، ھەمسۆھبەتلەرگە ئارتۇق مازاق ۋە ياپتا گەپ قىلمىغاي ۋە نورمال ئىش تۇتقاي.
بەزىدە راست سۆزلەر بىلەن سۆھبەتداشلىرىنى كۈلدۈرسە، ئۇنىڭ ھېچبىر يامىنى يوق. بالىلارغا تىلىنى چىقىرىپ ئويۇن قىلىپ ئۇلارنى خۇش قىلسا بولىدۇ.

ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، ھېچكىمنىڭ غەيۋىتىنى قىلمىغاي ھەم غەيۋەتكە قۇلاق سالمىغاي. بىر كىشىنىڭ ئارقىسىدىن ئۈكۈشنىڭ كۆڭلىگە تېگىدىغان نەرسىلەردىن سۆزلىمەك — غەيۋەت دېيىلىدۇ.

مۇنداق ئالتە خىل ئىشتا غەيۋەت جائىز (يوللۇق)

دۇر:

ئاۋۋىلى، ئېزىلگۈچى زۇلۇم قىلغۇچى ئۈستىدىن پادىشاھقا؛

ئىككىنچىسى، ئۆز ئىشىدىن تېنىۋالدىغان كىشىنىڭ ئارقىسىدىن ئۇنى ئەيىبلەشكە كۈچى يېتىدىغان ئادەم (ياكى ئورۇنغا)؛

ئۈچىنچىسى، ئۆزىگە زۇلۇم قىلغان كىشى ئۈستىدىن

قازىغا (سورىغۇچىغا):

تۆتىنچىسى، كىشىلەرنى ئاگاھلاندۇرماق ئۈچۈن يامان
كىشىلەرنىڭ يامانلىقى ئۈستىدىن غەيۋەت قىلسا:

بەشىنچىسى، پاسىق ئادەم ئاشكارا پىتنە - پاسات
تېرىسا ۋە ئۆز قىلىقىدىن ئار - نومۇس قىلمىسا:

ئالتىنچىسى، بىر كىشىنىڭ لەقىمى قوپالراق بولۇپ،
ئالغاي، قىزىلكۆز، سىڭا كۆز، قارىغۇ، گاس، چولاق ھەم
شۇنىڭغا ئوخشاش لەقىمىلەر بىلەن ئاتالغان بولسا، ئۇنى
ئىزدىمەك ئۈچۈن بۇنداق لەقىمى بىلەن ئاتاش توغرىدۇر.
ئەمما ئەيىپ - نۇقساننى ئىش ئۈچۈن قەستەن ئاتاش
خاتادۇر.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، مەجلىستە ئىككى كىشى بىر -
بىرىگە پىنھان سۆز قىلىشىمىغا ھەم مەجلىس ئەھلى
تولۇق بىلمەيدىغان تىلدا سۆزلەشمىگەي، بۇمۇ خاتادۇر ۋە
يەنە مەجلىستە كۆز ۋە قاش بىلەن ئىشارە
قىلىشىمىغا يارلىق، بۇمۇ خاتادۇر. مەگەر زىياپەت قىلىپ
بەرگۈچى ئۆز خىزمەتچىسىگە ياكى خىزمەتچىسى ئۇنىڭغا
تائام قويۇش تەرتىپى توغرىسىدا پىچىرلاپ سۆزلىسە
بولدۇ. ئىككى كىشى بىر يەردە سىر ئېيتىشسا، ئەدەپ
شۇكى، ئۇلارغا ئارىلاشمىغا ھەم سۆزلىرىگە قۇلاق
سالمايغا.

ئەر - خوتۇن ۋە ھاممام (مۇنچا) ئەدەپلىرى

بۇ تۆت پەسىلگە بۆلۈنىدۇ:

ئاۋۋالقى پەسىل: ئەر - خوتۇن ئۈچۈن لازىم بولىدىغان ئەدەپلەر بايانىدا

بۇنىڭدا ئون ئەدەپ باردۇر:

بىرىنچى ئەدەپ، ھەركىم خوتۇن ئالماقچى بولسا سالىھ (ياخشى) خوتۇن ئالغاي. ئىمامى شافى ئېيتىپتۇركى: «(خوتۇن ئالغۇچى) نىكاھىدىن ئىلگىرى خوتۇننى بىر قېتىم كۆرمەكلىك لازىمدۇر.» خوتۇن قىز بولغاي ھەم تۆت جەھەتتە خوتۇن ئەردىن تۆۋەن بولغاي: ياشتا، تەن قۇرۇلۇشىدا، بايلىقتا ۋە نەسەبتە.

يەنە تۆت جەھەتتە ئەردىن يۇقىرى بولغاي: ھۆسن - جامالدا، خۇلق - مېجەز، ئەدەپ - ئەخلاققا ۋە ھايا - ئىپپەتتە.

ئىككىنچى ئەدەپ، (مۇنداق) ئالتە تۈرلۈك خوتۇننى ئالمىغاي: بىرىنچى، تۇغماس؛ ئىككىنچى، كېيىنكى ئېرىنىڭ مال - مۈلكىنى بۇزۇپ چاقچۇچى ۋە بۇرۇنقى ئېرىنىڭ پەرزەنتلىرىگە ئىشلىتىپ بەرگۈچى ھەم ئۆز

خاھىشىچە ئىشلەتكۈچى: ئۈچىنچى، ئۆزىنىڭ بايلىقى، مەرتىۋىسى، نەسەبى بىلەن ئېرىگە مىننەت قىلغۇچى، تۆتىنچى، ئىلگىرىكى ئېرىدىن كۆرگەن راھەت پاراغەتلىرىدىن ئايرىلىپ قالغىنىغا ھەسرەتلەنگۈچى؛ بەشىنچى، كىشىلەر ئايالىنىڭ ناپاكلىقى ۋە يامان ئىشلىرى سەۋەبلىك ئايال ۋە ئەرنىڭ ئارقىسىدىن سۆز - چۆچەك قىلىشقا سەۋەب بولىدىغان ئايال؛ ئالتىنچى، كۆرۈنۈشتە تازا ۋە خۇش سۈرەت، ئەمما ئەسلىدە ناپاك خوتۇن، مۇنداق خوتۇن كۆپىنچە بەتخۇي، بەتپېئىل بولىدۇ.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئەر خوتۇنغا ياخشى ھاياتىي ئىمكانىيەت بەرگەي ۋە يۈزىنى ئوچۇق تۇتقاي، بەھۋدە غەزەپ قىلمىغاي. خوتۇن ئەرنىڭ ئالدىدا گويا ئەسىر ھۆكۈمدەدۇر. ئەسىرنىڭ كۆڭلىنى ئېلىش بولسا مەردلىك ۋە ئالىجانابلىققا مۇناسىپتۇر.

تۆتىنچى ئەدەپ، خوتۇننىڭ جاپاسىغا سەۋر قىلغاي، گەرچە خوتۇن مەجەزى ئىتتىكىلىك ۋە قوپال سۆزلۈك قىلسىمۇ، ئەر ئۇنىڭ ئۈچۈن يولداشلىق، ئىناقلىق، دانالىق ۋە باراۋەرلىك بىلەن مۇئامىلە قىلغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، مال - مۈلۈكلىرىنى ئايالى ۋە پەرزەنتلىرىگە سەرپ ئېتىپ بەرگەيلىكى، ئەگەر مېلىغا شۈبھە

ئارىلىشىپ قالغان بولسا، شۈبھىلىك مالىنى يېمەك -
ئىچمەككە قوشماي، كىيىم - كېچەككە سەرپ قىلغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، خوتۇننىڭ مۇلايىملىقى ۋە
چىرايلىق ھۆسن - خۇلقىغا قاراپ، ھاۋايى - نەپسكە كۆپ
ئەگەشمىگەي ۋە ئۇنى لايىقىدا باشقۇرغاي.

يەتتىنچى ئەدەپ، ئەھلى ئايالىغا نىسبەتەن غەيۇر
بولغاي (كۈنلەشنى ئۆزىدىن يىراق تۇتمىغاي). غەيۇر
بولۇشنىڭ شەرتى شۇكى، نامەھرەم (يات ئايال) لارنىڭ ئۆز
ئۆيىگە كىرىشىگە يول قويمىغاي ۋە ئايالىنىڭ گۆرىستانغا،
مەسچىتكە، مەجلىسكە، تويغا ۋە ئويۇن - تاماشا
سورۇنلىرىغا بېرىشىغا چەك قويغاي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، خوتۇن تەكەببۇرلۇق قىلسا ياكى
ئەرنى تاقىتى يوق ئىشقا تەكلىپ قىلسا، ئۇنىڭ ئەدىپىنى
بەرگەيكى، ئاۋۋال نەسەھەت قىلغاي، نەسەھەتنىڭ پايدىسى
بولمىسا بىر مەزگىل قاپىقىنى تۈرگەي. بۇنىڭ بىلەنمۇ
تۈزەلمىسە، ئاندىن ئەدىپىنى بەرگەي. قاچانكى تۈزىلىپ
كەتسە، گۇناھىنى ئەپۇ قىلىپ، يەنە ئەسلىدىكىدەك
شەپقەتلىك ۋە رەھىمدىللىك بىلەن ئۆتكەي.

توققۇزىنچى ئەدەپ، خوتۇنغا زۆرۈر بولغان ئەدەپ -
ئەخلاق مەسىلىلىرىنى ئۆگەتكەي.

ئونىنچى ئەدەپ، خوتۇننىڭ ھەرخىل ھەقىلىرىنى ئۆز

ۋاقتىدا تەمىن ئېتىپ تۇرغاي.

ئىككىنچى پەسىل: خوتۇننىڭ ئەر ئالدىدىكى
ئەدەپلىرىنىڭ بايانىدا
بۇ ئالتە ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ: ئايال ئېرىنىڭ رۇخسىتىسىز ھېچ
يەرگە بارمىغاي، ھەم ھېچكىمنى ئۆيگە كىرگۈزمىگەي،
ئېرىنىڭ مېلىنى ئېرىنىڭ خەۋىرى - رۇخسىتىسىز سەرپ
قىلمىغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئائىلىدىكى خىزمەتلەرنىڭ كۆپى
ئاياللارغا قاراشلىقتۇر. شۇڭا ئاياللار بۇنىڭغا (ھەرقاچان)
دققەت قىلغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئېرىنىڭ خۇشاللىقىغىمۇ،
خاپىلىقىغىمۇ ئورتاقلاشقاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئېرىنىڭ تاپقىنىغا قانائەت قىلغاي.
بەشىنچى ئەدەپ، ئېرىنىڭ رايىغا بېقىپ ئىش
قىلغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، ئېرى ئۆلسە ماتەم تۇتقاي، ئەگەر
ئايال قىيامەتتىمۇ ئېرى بىلەن بىللە بولاي دېسە، ئېرى
ئۆلگەندىن كېيىن باشقا ئەرگە تەگمىگەي.

ئۈچىنچى پەسىل: ئەر بىلەن ئايالنىڭ بىر - بىرىگە
قوشۇلماقنىڭ ئەدەپلىرى

بۇ بەش ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، جىمائىدىن ئىلگىرى بىر - بىرىگە
لەززەتلىك، شەھۋەت قوزغاتقۇچى سۆزلەرنى ئېيتىشقا،
ئاندىن كېيىن بىر - بىرلىرىنى سۆيۈشۈپ ۋە
قۇچاقلىشىپ ئوينىشىپ جىمائىقا كىرىشكەيلەر ھەمدە
مۇنداق قىلماستىن جىمائىقا كىرىشمىگەي. چۈنكى
سۈننەت يولىغا مۇخالپتۇر. خاھ ئادەم، خاھ جانلىق
بولسۇن ۋە ئاينىڭ بېشى، ئاخىرى يا ئوتتۇرىسى بولسۇن
قوشۇلىدىغان جاي ھەرخىل جانلىقلاردىن خالىي بولغاي.
ئىككىنچى ئەدەپ، جىمائى ھالىتىدە بىر - بىرىگە كۆپ
سۆز قىلمىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، جىمائىنىڭ يۇقىرى پەللىسىدىن
كېيىن ئەر ئايالنىڭ ئۈستىدە مېھرى بىلەن بىردەم
تۇرغاي. جىمائىنى تۈگەتكەندىن كېيىن تەرەت قىلغاي،
ئاندىن مەخسۇس ئەزاسىنى يۇيۇۋەتكەندىن كېيىن تاھارەت
ئېلىپ بىردەم ئۇخلىمىغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، جىمائىدىن كېيىن بىتتاھارەت
ئولتۇرمىغاي ۋە ئۇخلىمىغاي. بۇنداق قىلىش دۇرۇس

ئەمەس .

بەشىنچى ئەدەپ، ئايال ھەيز ھالىتىدە چاغدا قوشۇلمىغاي .

تۆتىنچى پەسىل: ھاممام (مۇنچا) غا كىرمەك ئەدەپى باياندا

بۇنىڭدا يەتتە ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ھاممامچى (مۇنچا خىزمەتچىسى) قانداقلا پوتا ۋە داس كەلتۈرسە قوبۇل قىلغاي ھەم قايسى خادىم خىزمەتكە كەلسە ياندۇرمىغاي . ھاممامغا كىرگەندە ئاۋۋال چەپ پۇتىنى ئىچكىرى قويغاي، ئەمما چىقاردا ئوڭ پۇتىنى تاشقىرىغا ئالغاي . شۇڭا ھاممام تەرەتخانا (ھاجەتخانا) ھۆكمدەدۇر .

ئىككىنچى ئەدەپ، ھاممام خاھ خالىي بولسۇن، يا خالىي بولمىسۇن، سۇ قۇيماق ۋە جىنسىي ئەزانىڭ مويىنى ئالماق ياكى باشقا ھاللاردا ئەۋرەتنى ھەرگىز ئاچمىغاي ھەم باشقىلارنىڭ ئەۋرىتىگە قارىمىغاي، ياش بالىلارغا (خادىملارغا) ئۆزىنى كۆرسەتمىگەي .

ئۈچىنچى ئەدەپ، سۇنى ئىسراپ قىلمىغاي ۋە سۇنى بېشىدىن ئېھتىيات بىلەن قويغايكى، باشقىلارغا چاچراشتىن ساقلىنغاي .

تۆتىنچى ئەدەپ، يالڭاچ ھالىتىدە باشقىلارنى ئىزا تارتقۇزۇپ، يېنىغا بارمىغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، سۈنى ئازمۇ ئەمەس، جىقمۇ ئەمەس، ئوتتۇراھال قۇيغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، ھامامدىن چىقىدىغان چاغدا ھەرقانداق پوتا ۋە قاچىلارنى كەلتۈرسە قوبۇل قىلغاي، ئۆزىنى پاك ۋە ئۆزگىلەرنى ناپاك تەسەۋۋۇر قىلىپ، باشقىلار ئىشلەتكەن پوتىلارنى قايتۇرمىغاي.

يەتتىنچى ئەدەپ، ھامماچى، خىزمەتكار، پوتىدار، ساتىراش ۋە سۈكەلتۈرگۈچى ھەقىلىرىنى تولۇق ئادا قىلغاي.

كېسەل يوقلاش، مۇسبەت ئەھلىنىڭ ئەدەپلىرى

بۇ تۆت پەسىلگە بۆلۈنىدۇ:

ئاۋۋالقى پەسىل: كېسەلنىڭ ھالىنى سورىماق ئەدەپلىرى باياندا

بۇنىڭدا تۆت ئەدەپ بار:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، بۇرادەرلەردىن بىرەرسىنىڭ ھەرقانداق كېسىلىنى خاھ كۆز ئاغرىقى، خاھ چىش ئاغرىقى، خاھ

چىقان ياكى باشقا كېسەل بولسۇن بېرىپ ھالىنى سورىغاي ۋە ھال سورىماقنى مەلۇم بىر كېسەلگە خاس قارىمىغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، كېسەلنىڭ يېنىغا كىرگەندە ئوچۇق چىراي بولۇپ، كۆڭۈل سورا، يېقىنلىق ۋە مېھرىبانلىق ھالىتىدە كۆرۈشكەي، بەك يېڭى كىيىم بىلەن ياكى بەك كونا، كىر - مەينەت كىيىم بىلەن كىرمىگەي. كۈلۈمسىرەپ كىرىپ، كېسەلگە يېقىن ئولتۇرغاي. كېسەلنىڭ چىرايىغا قارىلىپ قارىمىغاي ۋە كۆپ ھەم قاتتىق سۆزلىمىگەي. قولىنى كېسەلنىڭ پېشانىسىگە يا قولىغا ياكى يۈزىگە قويۇپ ئەھۋالىنى سورىغاي، ھەر كۈنى كېلىۋەرمىگەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، كېسەلدىن سورىغاي: «كۆڭلىڭىز نېمىنى تارتىدۇ؟» دەپ، ئەگەر بىمار كۆڭلى تارتىدىغان نەرسىنى ئىزھار قىلسا، (زىيان قىلمايدىغان بولسا) ئۆزى ياكى كېسەلنىڭ ئىگىسى تېپىپ بەرگەي. ئەگەر كېسەلنىڭ راۋاسىنى بىلسە بۇيرۇغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، بىمارنىڭ يېنىدا كۆپ ئولتۇرمىغاي ۋە يېنىك تۇرغاي. مەگەر كېسەل ئۆزى ئولتۇرۇشقا ئۈندىسە، ئۇنىڭ رىزالىقى ئۈچۈن توختاپ بىر ئاز ئولتۇرغاي، ئولتۇرغاندا كېسەل خۇش بولىدىغان سۆزلەرنى قىلىپ

ئىككىنچى پەسىل: كېسەل كىشىنىڭ ئۆزىگە خاس
ئەدەپلىرى باياندا

بۇنىڭدا بەش ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، بىمار گاهى - گاهىدا غەم ۋە جىدىدىن
نالە قىلىدۇ، ئىڭرايدۇ. مۇنداق چاغدا بېشىنى بىرەر نەرسە
بىلەن باغلاپ نالە قىلغايكى، دەرد - ئەلىمى
يېنىكلەشكەي.

ئىككىنچىدىن، بىمار ئاغرىق ئەلىمى تۇتقاندا شۈكرى
قىلغاي ۋە ئۆزىگە ئۆلۈم تىلىمىگەي ۋە ئەگەر ئۆلۈم
تىلەشتىن ئۆزگە چارە بولمىسا، بۇ تەرىقىدە تەلەپ قىلغاي
(تەرجىمىسى): «ئى تەڭرىم، ھاياتلىق مەن ئۈچۈن ياخشى
بولسا مېنى ياشاتقىن، ۋاپات تېپىش ياخشى بولسا ۋاپات
تاپتۇرغىن».

ئۈچىنچى ئەدەپ، بىمار گۇناھلىرىغا توۋا قىلغاي.
كىشىلەرنىڭ ھەققى بولسا ئادا قىلغاي. بۇرادەرلەر ۋە
ھەمسۆھبەتلەرنىڭ ھەممىسىدىن رازىلىق تىلىگەي.
گۇۋاھلىق بولسا ئاخىرى خەيرلىك بولغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئاخىرەتلىك، كېپەنلەش ۋە شۇنىڭغا
ئوخشاش نەرسىلەرگە ۋەسىيەت قىلغاي. يەنى «مۇنداق

كېيەن قىلغايىسىلەر، پالان جايغا كۆمگەسىلەر دەپ
ۋەسىيەت قىلسا دۇرۇس ۋە جائىدۇر.
بەشىنچى ئەدەپ، ۋاپات ۋاقتىدا تابىئەتلىرى،
قېرىنداش ۋە پەرزەنتلىرىگە: «مۇسەبەتتە سەۋر
قىلغايىسىزلىرى» دەپ ۋەسىيەت قىلغاي.

ئۈچىنچى پەسىل: مۇسەبەت ئەھلىنىڭ ئەدەپلىرى
بايانىدا

بۇنىڭدا تۆت ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، مۇسەبەت ئەھلىگە تەزىيە قىلغاي. بۇ
تەزىيە خاھ دەپنىدىن ئىلگىرى، خاھ دەپنىدىن كېيىن
بولسىمۇ بولىدۇ. تەزىيە تاكى ئۈچ كۈنگىچە جائىدۇر.
ئۇنىڭدىن كېيىن دۇرۇس ئەمەستۇر.

ئىككىنچى ئەدەپ، تاۋۇت بىلەن بىللە ماڭغان
كىشىلەرگە سۈكۈت قىلماق لازىمدۇر. بۇ ھالدا زىكىر ۋە
پىكىرگە مەشغۇل بولماق لازىم. زىكىرنى ئىچىدە قىلغاي،
ئەگەر ئايالنىڭ تاۋۇتى بولسا ھەمراھ بولۇپ ماڭمىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، مۇسەبەت ئەھلى يۇقىرى ئاۋازدا
يىغلىمىغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، مېيىتنى دەپنە قىلىپ قايتقاندىن
كېيىن تارقىلىشقا يېقىن، يەنە بىر يەرگە يىغىلىپ

يىغىلىشىپ ئولتۇرمىغاي. ئىمام مەجدىدىن فرۇز ئابادى
 «سراتىلمۇستەقىم — توغرا يول» دېگەن كىتابىدا
 ئېيتىپتۇركى: «دەپنىدىن كېيىن جەم بولۇپ ئولتۇرماق
 ۋە قۇرئان ئوقۇماق، خەتمە سۈرە قىلماق، خاھ قەبرە
 بېشىدا، خاھ باشقا جايدا بولسۇن بىدئەتتۇر. ئەمما تائام
 تەييارلاپ مۇسبەت ئەھلىنىڭ ئۆيىگە ئەۋەتمەك كېرەكتۇر.
 قەبرىنىڭ ئۈستىگە پىششىق خىش، تاش ۋە شۇنىڭغا
 ئوخشاش نەرسىلەر بىلەن قۇببە ۋە ئىمارەت قىلماق،
 چىراغ ياقماق ... بارچىسى بىدئەتتۇر.»

تۆتىنچى پەسىل: قەبرە زىيارەت قىلىشنىڭ
 ئەدەپلىرى بايانىدا

بۇنىڭدا ئالتە ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئەرلەر ئۈچۈن گۆرۈستانى كۆپ
 زىيارەت قىلماق كېرەكتۇر. ئەگەر كىشى ئاتا - ئانىسىنىڭ
 گۆرۈلىرىنى ھەمىشە زىيارەت قىلىپ تۇرسا، ئۆزى ئۆلگەندىن
 كېيىن ئۇنىڭ گۆرۈنى پەرىشتىلەر زىيارەت قىلىپ تۇرغاي.
 ئىككىنچى ئەدەپ، گۆرۈستانغا بېرىشنىڭ ئەدەپى ۋە
 ئەتراپىدا دۇئا قىلىش تەرتىپى شۇنداقكى، گۆرۈنىڭ
 ئەتراپىدا تۇرۇپ، مەرھۇملارنىڭ گۇناھلىرىنىڭ
 مەغپىرىتىنى تىلىگەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، گۆرۈستاندا بارچە گۆرۈ ئەھلىنىڭ

مەخپىرىتىنى تىلەپ دۇئا قىلىپ، ئاۋامغا بەيرى -
خۇشلۇق يەتكۈزگەي...

تۆتىنچى ئەدەپ، گۆرىستانلىققا ئاتلىق كىرىمگەي،
گۆرىستانلىق ئىچىدىن ئۆتكەندە كېپىشىنى قولغا
ئېلىۋالغاي، گۆرىستاندا ھېچبىر قەبرىنىڭ ئۈستىدە
ئولتۇرمىغاي، قەبرىنى تەكشۈر قىلمىغاي، قەبرىگە
يۆلىنىپ ئولتۇرمىغاي ۋە گۆرىستاندا تاھارەت ئۇشاتمىغاي
(ھاجەت قىلمىغاي).

بەشىنچى ئەدەپ، ئاياللار گۆرىستانغا كۆپ بارمىغاي،
ئەرلىرىدىن رۇخسەت ئېلىپ بىرە - بىرە بارغاي.
ئالتىنچى ئەدەپ، مەيلى ئاتا - ئانا، قېرىنداش ياكى
باشقىلارنىڭ قەبرىسى بولسۇن قەبرىە يېنىدا
ئولتۇراقلاشمىغاي، بۇ جاھلىيەت ئەھلىنىڭ
ئادەتلىرىدىندۇر.

زىياپەت ۋە يېمەك - ئىچمەك ئەدەپلىرى بايانىدا

بۇ تۆت پەسىلگە بۆلۈنىدۇ:

ئاۋۋالقى پەسىل: مېھماندارچىلىقنىڭ ئەدەپلىرى

بۇنىڭدا ئون ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئاۋام ئۈچۈن زىياپەت قىلغايكى، بايلار

ۋە ئەمەلدارلار ئۈچۈن مەخسۇس زىياپەت قىلمىغاي.
يەنە بىر شەرت شۇلكى، بىر ئۆيىدىن ئاتىسىنى
چاقىرغان بولسا بالىسىنىمۇ چاقىرغاي، مېھمانغا
چاقىرىلغان كىشىنىڭ ئۆيىدە يېقىن قېرىنداشلىرى بولسا
ئۇلارنىمۇ قوشۇپ چاقىرغايكى، ئۇنى مەھرۇم قىلمىغاي.
ئىككىنچى ئەدەپ، مېھمانغا ياخشى ئىززەت - ئىكرام
ۋە ئېھتىرام قىلغاي، مېھماننىڭ ئېھتىرام مۇددىتى ئۈچ
كۈنگىچىدۇر، تۆتىنچى كۈندىن باشلاپ كۆپ تەكەللۈپ
قىلمىسىمۇ بولۇر.

ئۈچىنچى ئەدەپ، مېھمان ئۈچۈن ئۆيىنىڭ تاملىرىنى
پەردە ۋە گىلەملەر بىلەن ياسماسلىق كېرەك. لېكىن
مېھماننىڭ ئاستىغا كەشتىلىك كۆرپە - تۆشەك سالسا
بولدۇ، شۇنىڭغا دىققەت قىلىش لازىمكى، مېھماننىڭ
تۆشەكلىرى يىپەك ۋە يىرتقۇچ ھايۋانلارنىڭ تېرىسىدىن
بولماسلىقى كېرەك.

تۆتىنچى ئەدەپ، مېھمانغا تائامنى تېز كەلتۈرگەي ۋە
كۆپ ساقلاتمىغاي. نان ۋە باشقا تائاملارنى داستىخانغا
داخىل مېھمانلارغا كۇپايە قىلغۇدەك قويغايكى ئىسراپ
بىلەن ئىش تۇتمىغاي، ناننى داستىخانغا تاق قويغاي،
داستىخاندا ئوشتۇلغان نان بولسا ئۈستىلەپ نان
ئوشتۇمىغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، مېھمانغا تائام قويغاندىن كېيىن تائام يېمەككە دەۋەت قىلغاي، ئاۋۋال ئۆي ئىگىسى تائامغا قول ئۇزاتقاي ھەم ئەڭ ئاخىرىدا قول يىغقاي. ئەمما كەلگەن مېھمان يالغۇز ياكى يېقىن دوست - يارانلىرىدىن بولسا ئۇلارغا ھۆرمەت قىلغاي، داستىخانغا ئۇلاردىن ئىلگىرى قول ئۇزارتمىغاي، تائام يېيىشنى «بىسىمىلا» بىلەن باشلىغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، مېھماننى تائامغا تاكى ئۈچ مەرتىۋىگىچە دەۋەت قىلغاي. ھەددىدىن زىيادە زورلىمىغاي. يەتتىنچى ئەدەپ، مېھمانلار ئارىسىدا خالس روزا تۇتقان ياكى كەلگەنلا تائامنى يېيەلمەيدىغان پەرھىزكار كىشىلەر بولسا، ئۇلارغىمۇ مۇۋاپىق مۇئامىلە قىلغايكى، ئۇلارغا پەرۋاسىز قاراپ ياكى تائامغا زورلاپ ئۇيالدۇرمىغاي. سەككىزىنچى ئەدەپ، لەززەتلىك ۋە ياخشى تائاملارنى مېھمانغا يېگۈزگەي ۋە ئۆزى ئادەتتىكى تائاملارنى يېگەي. ئەگەر تائام ئاز بولسا ياكى مېھماننىڭ قورسىقى ئاچ ئىكەنلىكىنى بىلسە، ئۆزى ئازراق يەپ، كۆپرەكىنى مېھمانغا يېگۈزگەي. مېھمان تائامدىن فارىغ بولغاندىن كېيىن ئەگەر كەتمەكچى بولسا ئىجازەت بېرىپ، ئىشككىچە بىللە چىقىپ ئۇزاتقاي تاكى خۇددى مېھمان كەلگەن ۋاقىتتا ئالدىغا چىققاندەك.

توققۇزىنچى ئەدەپ، ئۆيدە نېمە ھازىر بولسا، شۇنى مېھماننىڭ ئالدىغا قويغاي.

ئونىنچى ئەدەپ، يالغاندىن تەكەللۇپ قىلمىغاي، ئەمما ياخشى ۋە دۇرۇس نىيەت بىلەن تەكەللۇپ قىلسا بولۇر.

ئىككىنچى پەسىل: مېھماننىڭ ساھىبخانغا قىلىدىغان ئەدەپلىرى باياندا
بۇ ئون ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، ئەگەرچە قوينىڭ بىر پارچە گۆشىگە چاقىرسىمۇ بارغاي. خۇسۇسەن ياخشى كىشىلەر ۋە پەقىرلەر چاقىرسىمۇ ئەلۋەتتە بارغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، ئەگەر نىكاھ ئۈچۈن قىلغان تائامغا چاقىرسا روزا تۇتقان بولسىمۇ قوبۇل قىلىپ بېرىشى لازىم. ئۈچىنچى ئەدەپ، زالىم، پاسىق، ئەھلى رىيا (ئىككى يۈزلىمىچى) ۋە بىدئەت ئەھلى تائامغا چاقىرسا بارمىغاي، مۇنداق قىلىش توغرىدۇر.

تۆتىنچى ئەدەپ، چاقىرىلمىغان بولسا، تائام ئۈستىگە بارمىغاي. ئەگەر ئىككى كىشى چاقىرغان بولسا، قايسىسى يېقىن بولسا ئاۋۋال شۇنىڭكىگە بارغاي، ئەگەر چاقىرغان بولسا، قايسىسىنىڭ دوستلۇقى كۈچلۈك بولسا، ئاۋۋال

شۇنىڭكىگە بارغاي ۋە يەنە ئەدەپ شۇلكى ئۆي ئىگىسىنىڭ
رۇخسىتىسىز چاقىرىلمىغان كىشىنى قوشۇپ ئېلىپ
بارمىغاي، بۇ توغرا ئەمەستۇر. ئەگەر ئۆزى قوشۇلۇپ بارسا،
ئۆي ئىگىسىنىڭ ئىشىكىگە كەلگەندە: «بۇ كىشى ئۆزى
كەلدى، ئەگەر رۇخسەت بولسا كىرسۇن، بولمىسا قايتسۇن»
دەپ ئېيتقاي.

بەشىنچى ئەدەپ، مېھمان ئۆزىنىڭ ئۆيىدە ئازراق تائام
يەپ بارغايكى، (ئاچ قورساق بېرىپ) مېھمانلار ئارىسىدا ئاچ
كۆزلۈك بىلەن تائام يېمىگەي. بەتقىلىق ھالدۇر.

ئالتىنچى ئەدەپ، ئۆي ئىگىسى قايسى جايدا
ئولتۇرغۇزسا، شۇ يەردە ئولتۇرغاي ۋە (ئالدىغا) نېمە
كەلتۈرسە، شۇنى يېگەي، ئۇياق - بۇياقلارغا كۆز
يۈگۈرتۈشتىن ساقلانغاي. ئۆي ئىگىسىگە يا تائام ياكى
باشقا زۆرۈرىيەتلەر ۋە جىدىن ھېچقانداق ھۆكۈم
چۈشۈرمىگەي. ئەمما بىر - بىرى بىلەن ئىلگىرىدىن
يېقىن بولسا ھۆكۈم چۈشۈرسىمۇ بولۇر.

يەتتىنچى ئەدەپ، مېھمانلار بىر - بىرلىرىگە لوقما
بەرمىگەيلەر. مۇنداق قىلىش مېھمان كۈتكۈچىگە ياكى
ئاشپەزگە جائىزدۇر. يەنە مېھماننىڭ بۇ ئىككىسىگە لوقما
بېرىشىمۇ دۇرۇس ئەمەستۇر.

سەككىزىنچى ئەدەپ، تائام ئىگىسىنىڭ رۇخسىتىسىز

زەللە كۆتۈرمىگەي. شۇنىڭ ئۈچۈنكى، تائام يېمەك ئۈچۈن قويۇلغاندۇر، ئېلىپ كەتمەك ئۈچۈن ئەمەس. ئەگەر مېھمانلار ئارىسىدا مۇساپىر، موھتاجلار بولسا، تائام ئىگىسى ئۇلارغا زەللە كۆتۈرۈنۈپ قويسا جائىزدۇر.

توققۇزىنچى ئەدەپ، داستىخان يىغىلغاندىن كېيىن تائام ئىگىسىگە ئاتاپ دۇئايى خەير قىلغاي.

ئونىنچى ئەدەپ، تائامدىن كېيىن «تائام يەپ بولساڭلار، تارقاپ كېتىڭلار» دېگەن ھۆكۈم بويىچە (ئۆي ئىگىسىدىن) ئىجازەت سوراپ قايتقاي، كۆپ سۆزلىشىپ ئولتۇرمىغاي. ئەمما ئۆي ئىگىسىدىن ئىجازەت سورىماي قايتمىغاي.

ئۈچىنچى پەسىل: يېمەك - ئىچمەك ئەدەپلىرى

باياندا

بۇنىڭدا يىگىرمە سەككىز ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، تائامنى كۆپ يېمىگەي ۋە تاكى قورساق ئاچمىسا يېمىگەي ۋە يەنە تائامنى كۆپ تويۇپ يېمىگەيكى ئازراق ئاچلىق قالغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، شۈبھىلىك تائامدىن ھەزەر قىلغاي. ئەگەر زۆرۈرىيەت ۋە جىدىن شۈبھىگە مۇپتىلا بولسا ئىمكانقەدەر ئاز يېگەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئۆز نەپسى ئۈچۈن خادىملاردىن ئايرىم
ھالدا مەخسۇس لەززەتلىك تائاملارنى تەييار قىلىشقا
بەلكى بار بولغان ئاددىي تائام - غىزالارغا تەكەللۈپسىز
قانائەت قىلغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، كۆپ ئاۋارىچىلىق بولماي
تەكەللۈپسىز تەييارلانغان ئېسىل ۋە لەززەتلىك تائاملارنى
يېگەي. لېكىن گۆشنى دائىم يېمەستىن ئارىلاپ يېگەي.
يېمىگەن ۋاقتى قىرىق كۈندىن ئاشمىغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، نەچچە تۈرلۈك يېمەكلىك باركى،
ئۇلارنى بىرىنىڭ كەينىدىن بىرىنى ياكى قوشۇپ يېمىگەي،
كېسەللىك ئېلىپ كېلىدۇ. بېلىق بىلەن سۈتنى، سۈت
بىلەن ئاچچىق - چۈچۈك نەرسىلەرنى، سۈت بىلەن
تۇخۇمنى، يەنە سۈت بىلەن گۆشنى، ئىككى ئىسسىق
نەرسىنى، ئىككى سوغۇقلۇق نەرسىنى، ئىككى ياندۇرغۇچى
نەرسىنى، ئىككى سۈرگۈچى نەرسىنى، بىرى ياندۇرغۇچى،
بىرى سۈرگۈچى نەرسىنى، تېز ھەزىم بولىدىغان غىزا
بىلەن ئۇزاققا ھەزىم بولىدىغان غىزانى، ئىسسىقلىق
تائامنى ھەم يېمىگەي ۋە يەنە پىياز بىلەن سامساقنى خام
پېتى يېمىگەي.

ئالتىنچى ئەدەپ، تائامنى ئولتۇرۇپ يېگەي. بۇ بابتا
ئۈچ خىل يوسۇندا ئولتۇرماسلىق كېرەكتۇر: بىرىنچى،

ئىككى تىزنى پۈكۈپ (يۈكۈنۈپ) ئولتۇرغاي، لېكىن ئالدىغا بەك ئېگىلىپ، قارىنى (قورسىقنى) تىزغا تەگكۈزۈپ ئولتۇرمىغاي. ئىككىنچى، ئوڭ تىزنى كۆتۈرۈپ، چەپ تىزنى پۈكۈپ ئولتۇرغاي. ئۈچىنچى، ئىككى تىزنى كۆتۈرۈپ قارىغا يېپىشتۈرۈپ ئولتۇرغاي. يەنە بىرى شۇكى، (تائامغا ئولتۇرغاندا) كېپىش - ئاياغلارنى سېلىۋەتكەي، ئېتەك ۋە يەڭنى تۈرگەي.

يەتتىنچى ئەدەپ، تائامنى داستىخان ئۈستىگە قويۇپ يېگەي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، تائام يەيدىغان قاچا ياغاچ يا ساپالدىن بولغايكى، ئالتۇن يا كۈمۈشتىن ياسالغان قاچىلاردا تائام يېمىگەي. مىسقا ئوخشاش نەرسىلەردىن ياسالغان قاچىلاردا تائام يېيىشمۇ دۇرۇس ئەمەستۇر.

توققۇزىنچى ئەدەپ، تائامغا مەجلىس ئەھلىنىڭ چوڭلىرى قول ئۇزاتمىغىچە قول ئۇزاتمىغاي. ئەگەر ئۆزى مەجلىس ئەھلىنىڭ چوڭى بولسا، تائامغا تېزىرەك قول ئۇزارتقايكى مەجلىس ئەھلىنى مۇنتەزىر قىلمىغاي.

ئونىنچى ئەدەپ، ئاگاھلىق بىلەن يەپ - ئىچكەي، ئېيتىپتۇركى، ھەر لوقما تائامدا «ئەلەيھۇمۇ — بارلىق مەخلۇقاتنى ئىدارە قىلغۇچى» دېگەي. تائامنى مۇبارەككىنىڭ نۇرانىيىتى بىلەن يېقىن بولغاي.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، تائامنى ئوڭ قول بىلەن يېگەي
ۋە ئىچكەي. يەنە ئۈچ بارماق، يەنى باش بارماق، ئونىڭ
يېنىدىكى بارماق ۋە ئوتتۇرا بارماق بىلەن تائام يېگەي.
نامسىز بارماق قوشۇلسمۇ بولۇر، لېكىن ئىككى بارماق
بىلەن تائام يېمەك مەنئەدۇر.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، تائامنى ئۆز ئالدىغا يېگەي،
ئەمما مېۋىلەرنى ھەرقايسى تەرەپتىن ئېلىپ يېسە بولۇر.
ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، نان ۋە نان ئۇۋاقلارنى
ئەتمۇۋالغاي، ناننى ئىككى قول بىلەن سۇندۇرغاي. ئۆزى
يېمەكچى بولسىمۇ قولدىكى ياغنى نانغا سۈرتىمگەي.
ئاغزىدىن ياكى قولىدىن چۈشكەن نان ئۇۋاقلارنى ۋە
باشقا دانلارنى دەرھال تېرىپ يېيىش كۆپ خاسىيەتلىك
ئىشتۇر. ئۇنى تاشلىۋېتىش تەكەببۇرلۇق ۋە يوغانچىلىق
ھېسابلىنىدۇ.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، تائام يېگەندە ئاچ قورساق
بولسىمۇ تېز ۋە شالاپلىتىپ يېمىگەي، ئۇنداق تائام
يېيىشنى ئاچ كۆزلۈك دەيدۇ. ئۇ كۆڭۈلنىڭ قاتتىقلىقىغا
ۋە كورلۇقىغا سەۋەب بولۇر، بەلكى كۆڭۈلنى ئۆلتۈرگەي.

ئون بەشىنچى ئەدەپ، چوڭ - كىچىك ھەممەيلەن
لوقمىنى ئوتتۇراھال ئالغاي. ئاغزىدىكى لوقمىنى ئوبدان
چايناپ، ئاستا يۇتقاي. تائام قىزىق بولسا پۈۋلىمىگەي،

سوۋۇشىغا سەۋر قىلغاي، ئاغزىنى تائامغا بەك يوغان ئاچمىغاي ۋە تائامنى ئوڭ تەرەپ چىشى بىلەن چاينىغاي، ئەگەر ئوڭ تەرەپتە چىش ئاغرىقى ياكى باشقا ئۆزرىسى بولسا چەپ تەرەپتىكى چىش بىلەن چاينىسىمۇ بولۇر تاكى ئاغزىدىكى تائامنى يۈتۈپ بولمىغىچە قولىنى تائامغا ئۇزارتمىغاي. چىشلىگەن (ئاغزىغا ئالغان) تائامنى يەنە قاچىدىكى تائامغا قويمىغاي، تائام يۇقى قولىنى قاچىغا سىلكىمىگەي، پارە گۆشنى ياغلىق لوقما (پولۇغا ئوخشاش) نىڭ ئۈستىگە قويۇپ يېگەي. ئۈستىخاندىن يىلىكىنى چىقىرىشتا، ئۈستىخاننى ناننىڭ ئارقىسىغا ياكى يۈزىگە، يا قاچىنىڭ گىرۋىكىگە ياكى داستىخانغا قاتتىق ئۇرغاي.

ئون ئالتىنچى ئەدەپ، تائام ئۈستىدە باشتىن - ئاخىرىغىچە خامۇش بولمىغاي. بۇ مەنئىدۇر ۋە يەنە تائام ئۈستىدە ۋەھىملىك سۆزلەرنى دېمىگەي، تائامنى يەرگە تاشلىمىغاي.

ئون يەتتىنچى ئەدەپ، ئىمكان بولسىلا تائامنى يالغۇز يېمىگەي، تائامغا قانچە كۆپ قول جەم بولسا، بەرىكەتكە سەۋەبچىدۇر.

ئون سەككىزىنچى ئەدەپ، سۆھبەت ئەھلىگە تاكى سۆھبەت ئاخىرلاشقۇچە ئۈلپەت بولغاي، ئەگەر زۆرۈرىيەت

بولمىسا داستىخان يىغىلمىغۇچە ئورنىدىن تۇرمىغاي.
ئون توققۇزىنچى ئەدەپ، ئەگەر تائام ئۈستىدە كېسەل
كىشىلەر بىلەن ھەمتاۋاق بولۇپ قالسا (جۈملىدىن جوزام
(ماخاۋ)، بەرەس (پېسى)، قوتۇر قاتارلىق كىشىلەر بىلەن)،
تەۋەككۈل قىلغۇچىلار ئۇلاردىن پەرھىز قىلمىغاي. ئەگەر
تەۋەككۈل ئەھلى بولمىسا پەرھىز قىلىش ياخشىدۇر.
ئۇلارغا ئارىلىشىش ھۆكۈمىمۇ شۇنداق تۇر.

يىگىرمىنچى ئەدەپ، ياخشىراق تائامنى ھەمتاۋىقى ۋە
ھەمراھلىرىغا قويغاي. ئۆزى ئاڭا قول ئۇزارتمىغاي. بۇنىڭ
ساۋابى كۆپتۇر.

يىگىرمە بىرىنچى ئەدەپ، ئەگەر گۆش يۇمشاق پىشقان
بولسا، ئۇڭا پىچاق ئۇرماي، قول بىلەن پارە قىلغاي.

يىگىرمە ئىككىنچى ئەدەپ، يېمىش يېمەكچى بولغاندا
تاق سان بويىچە يېيىشكە رىئايە قىلغاي، جۈملىدىن،
ئەگەر خورما ياكى ئەنجۈر ۋە ياكى سامبۇسا بىلەن چۆچۈرە
يېمەكچى بولسا بىر، ئۈچ، يەتتە... گە ئوخشاش تاق
تەرىقىدە يېگەي. ئەگەر ئىككى كىشى بىر قاچا تائامغا
شېرىك بولسا ھەر قايسىسى بىر قوشۇقتىن يا ئۈچ
قوشۇقتىن ئىچكەي ۋە ئەگەر تەنھا بولسا قوشۇقنى تاققا
تۈگەتكەي، يەنە قوشۇقنى كۆپ تولدۇرۇپ ئىچمىگەي. بۇ
ئىچ كۆزلۈكنىڭ ئالامىتىدۇر. بەك ئاز - ئازمۇ ئىچمىگەيكى

بۇ تەكەببۇرلۇقنىڭ ئالامىتىدۇر. بەلكى ئوتتۇراھال ئىچكەي. قوشۇقتىكى شورپا ياكى ئاش داستىخانغا ياكى كىيىملەرگە تېمپ كەتمىگەي. قوشۇقتىكى ئاشنىڭ يېرىمىنى ئىچىپ، قالغىنىنى قاچىدىكى ئاشقا ياندۇرمىغاي. قوشۇق بىلەن ئاش ئىچكەندە چارپاي (ھايۋان) لارغا ئوخشاش ئاغزىنى قاچىغا بەك يېقىن كەلتۈرمىگەي ھەم ئاغزىنى بەك يوغان ئاچمىغاي، قوشۇقنى ئاغزىنىڭ ئىچىگە تىقمىغاي. ئاشنى ئىچكەندە شالاپلىتىشقا ئوخشاش يېقىمسىز ئاۋاز چىقارمىغاي. قوشۇقنى قاچىغا ئوڭدىسىغا قويغايكى، ئەگەر تائام يۇقۇندىلىرى قالغان بولسا ئۇنىڭغا تېمپ كەتمىگەي.

يىگىرمە ئۈچىنچى ئەدەپ، تائامدىن كېيىن بارماقلىرىنى پاكىز يالغاي، ئاندىن يۇيۇۋەتكەي، قولىنى داستىخانغا ئېرىتمەسلىك كېرەك، بۇ ياماندۇر.

يىگىرمە تۆتىنچى ئەدەپ، ئەگەر پوستلۇق ياكى ئۇرۇقى بار مېۋىلەرنى يېمەكچى بولسا، ئەدەپى شۇكى، ئۇنىڭ ئۇرۇقى ۋە پوستىنى يېيىلمىگەن مېۋىگە قوشمىغاي، بەلكى ئايرىم قويغاي...

يىگىرمە بەشىنچى ئەدەپ، يېشى مېۋىگە يېتىشكەن ۋاقتىدا دۇنئايى بەرىكەت ئېيتقاي، ئاندىن كېيىن بىر ياش بالغا بەرگەي.

يىگىرمە ئالتىنچى ئەدەپ، تائامدىن كېيىن پاكىز ياغاچ بىلەن چىشنى كولىغاي، ئەي دەرىۋىش بىلىمىكى، تىل بىلەن چىش ئارىسىدىن چىقارغان تائامنى يېمەك ھارام ئەمەس، ئەمما كوچىلاپ چىقىرىلغان تائامنى يېمەك ھارامدۇر. چىشنى كۆپ كولىمىغايكى — زەرەر يەتكۈزمىگەي.

يىگىرمە يەتتىنچى ئەدەپ، تائامدىن ئىلگىرى ھەم تائامدىن كېيىن قولنى يۇغاي. تائامدىن ئىلگىرى قول يۇيۇش تەرتىپى شۇنداقكى: ئىككى تىزى بىلەن ئولتۇرغاي ۋە ئىككى بىلىكىنى ئىككى تىزىنىڭ ئوتتۇرىغا قويغاي. ئاندىن كېيىن ئىككى قولنىڭ ئۈچىنى بوغۇمىغىچە چىلاپچا ئىچىگە يۇغاي. يۇغان قولنى چىلاپچىغا سىلكىمىگەيكى كۆرپە ۋە كىيىم - كېچەكلەرگە تېمىپ كەتمىگەي ۋە مەجلىس ئەھلى نەپرەتلىنىپ قالمىغاي، قولنى يۇغاندىن كېيىن پاكىز لاتىغا سۈرتكەي ۋە قولغا سۇ بەرگۈچىگە دۇئايى خەير ئېيتقاي. كىتابلاردا كەلتۈرۈلۈپتۈركى: سۇ بەرگۈچىگە ئەدەپ شۇكى، تائامدىن ئىلگىرى ئوڭ قول تەرەپتىن باشلاپ مەجلىس ئەھلىنىڭ قولىغا سۇ بەرگەي، تائامدىن كېيىن ھەم سۇ بەرگەي. سۇ

بېرىش ئاخىرلاشقاندا چىلاپچىنى جامائەتنىڭ يېنىدا قويمىغاي. جامائەتنىڭ قولىغا سۇ بەرگەندە ئېھتىيات قىلغايكى، كۆرىگە ياكى بىراۋنىڭ كىيىم - كېچەكلىرىگە سۇ چاچرىمىغاي ۋە يەنە ھەربىر ئادەمگە ئۈچ قېتىمدىن سۇ قويغايكى: ئاۋۋال ئازراق، ئىككىنچى قېتىمدا ئۈنىڭدىن كۆپرەك، ئۈچىنچى قېتىمدا يەنە شۇنچىلىك قويغاي.

يىگىرمە سەككىزىنچى ئەدەپ، تائامدىن پارىغ بولغاندىن كېيىن مۇنداق مەجلىس ئەھلى ئىچىدىكى چوڭلارنىڭ باشلىشى بىلەن دۇئا قىلغاي.

تۆتىنچى پەسىل: سۇ ئىچمەكنىڭ ئەدەپلىرى باياندا
بۇنىڭدا ئون ئەدەپ باردۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، سۇنى ئولتۇرۇپ ئىچكەي، ئەگەر توسالغۇ بولسا ئۆرە تۇرۇپ ئىچسىمۇ بولىدۇ.

ئىككىنچى ئەدەپ، زەمزمە سۈيى، تەرەتتىن ئاشقان سۇ ۋە باشقىلار تۇتقان سۇنى ئۆرە تۇرۇپ ئىچكەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، سۇنى ئۈچ نۆۋەت نەپەس ئېلىپ ئىچكەي ۋە ھەر نەپەستە قاچىنى ئېغىزىدىن يىراق تۇتقاي. بىرىنچى نەپەستە بىر يۈتۈم، ئىككىنچى نەپەستە

ئۈچ يۈتۈم، ئۈچىنچى نەپەستە بەش يۈتۈم مىقدارى ئىچكەي، ئەمما ھەممىنى بىراقلا سۈمۈرۈمگەي. بۇ ياماندۇر. تۆتىنچى ئەدەپ، سۇغا نەپەس ئۈرمىغاي.

بەشىنچى ئەدەپ، سۇ ئىچىشتىن ئىلگىرى قاچىدىكى سۇغا كۆپ زەن قويغايكى، ئاڭا ئەخلەت ياكى باشقا نەرسىلەر چۈشكەن بولمىغاي. سۇ ئىچكەندە يەنە ئېھتىيات قىلغايكى، كۆرپە ياكى كىيىملەرگە سۇ تېمىپ كەتمىگەي ۋە ئەگەر قاراڭغۇ بولسا كوزىنىڭ لېۋىگە بىر پارچە يۇپقا لاتىنى تۇتۇپ، سۈزۈپ ئىچكەي، ھەزرىتى ئىبنى ئابباس شېشىدىن سۇ ئىچمەكنى ياخشى كۆرەر ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈنكى سۇدىكى ئەخلەت ۋە باشقا نەرسىلەر شېشىدىن ئېنىق كۆرۈنەتتى.

ئالتىنچى ئەدەپ، ئاغزى ياكى قولى ياغلىق بولسا ئۇنىڭ بىلەن كوزا ياكى سۇ قاچىسىنىڭ سېپىنى تۇتۇپ پاسكىنا قىلمىغاي. ئەگەر زۆرۈرىيەت بولۇپ تۇتۇشقا توغرا كەلسە چىمچىلاق يا نامسىز بارماق بىلەن تۇتسا بولۇر. ئەگەر سۇ قاچىسىنىڭ سېپى بولمىسا، ئاۋۋال قولى ۋە ئاغزىنى پاك قىلىپ، ئاندىن سۇ ئىچكەي.

يەتتىنچى ئەدەپ، سۇ قاچىسىنىڭ ئېغىزىدىن ھەم

پۇچۇلۇپ كەتكەن يېرىدىن سۇ ئىچمەسلىك كېرەككى،
ئۇنىڭغا كىر - قاسماقلار يىغىلىپ قالغان بولىدۇ. ئېرىق ۋە
كۆلچەكلەردىن دۈم يېتىپ سۇ ئىچمىگە يېقى بۇ ياماندۇر. بۇ
ھايۋانلارنىڭ قىلىقىدۇر. بۇنداق قىلغاندا سۇدىكى زەرەرلىك
نەرسىلەر ئېغىزدىن كىرىپ كېتىش ئېھتىمالى باردۇر.
سەككىزىنچى ئەدەپ، شەربەت ياكى سوغۇق سۇنى
ھاجەتمەنلەرگە يا كۆڭلى تارتقانلارغا بەرگەي. بۇنىڭ
ساۋابى ھېسابسىزدۇر. شەرت، ئۆزى سۇ قۇيغۇچى بولسا.
توققۇزىنچى ئەدەپ، سۇ ئىچكەندىن كېيىن، قاچىنى
ئوڭ تەرەپتىكىلەرگە ئۇزارتقاي، ئەگەر چەپ تەرەپىدە ئۇلۇغ
كىشى بولسا ئاڭا ئۇزارتقاي.
ئونىنچى ئەدەپ، (سۇنى ئىچىپ بولغاندىن كېيىن) سۇ
بەرگۈچىگە دۇئا قىلىپ ئېيتقاي.

سەپەرنىڭ ئەدەپلىرى بايانى

بۇ ئىككى پەسىلگە بۆلۈنىدۇ:

ئاۋۋالقى پەسىل: سەپەرنىڭ ئەدەپى بايانىدا

بۇ ئون توققۇز ئەدەپتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، سەپەر قىلغۇچى سەپەر قىلماققا ھەج قىلماق، زالملارغا قارشى تۇرماق، ئىلىم تەلەپ قىلماق، مۇقەددەس باغ، مازارلارنى زىيارەت قىلماق، ئۆلىمالار سۆھبىتىگە بارماق ياكى ئىلىم سىرلىرىنى ئاچىدىغان ۋە ئىشلارغا ھۆكۈم قىلالايدىغان كىشىلەرنى زىيارەت قىلماق، تىجارەت قىلماققا ئوخشاش ئىشلارنى نىيەت قىلغاي. ئاندىن كېيىن: «ئىشلاردا ئۇلارغا مەسلىھەت سالغىن» دېگەن ھۆكۈم بويىچە بىرەر دانا كىشىگە مەسلىھەت سالغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، مەسلىھەت سالغاندىن كېيىن ئەگەر سەپەر قىلماققا مەسلىھەت بېرىلسە، دۇئادىن كېيىن ئەگەر كۆڭلىدىن ياخشى ئالامەتلەر كەچسە، سەپەرگە كىرىشكەي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئاتا - ئانىسى ۋە يۇرت چوڭلىرىغا ۋەسىيەت قالدۇرغاي ھەم ئۇلارنىڭ رۇخسىتىنى ئالغاي، سەپەرگە مۇۋاپىق كۈنلەردە چىققاي: پەيشەنبە كۈنى خوپراقتۇر، ئەگەر شەنبە ياكى دۈشەنبە، ياكى چارشەنبە كۈنى سەپەر قىلسىمۇ مۇۋاپىقتۇر. يەنە كىشىلەرنىڭ ھەققى بولسا، ئۇلارنىڭ ھەققىنى ئادا قىلىۋەتكەي، ئايالى ۋە

قېرىنداشلىرى، دوست - يارەنلىرى ۋە يۇرت چوڭلىرى بىلەن خوشلىشىپ ئۇلاردىن خەيرلىك دۇئا تەلپ قىلغاي. تۆتىنچى ئەدەپ، يولدا كېچىسى كۆپرەك يۈرگەيكى، ئۇزۇن مەنزىلەرنى كېچىسى يۈرۈپ تۈگەتمەك ئاسان بولغاي، كېچىسى يۈرگەندە خالىسا، بىرەر سائەت توختاپ ئارام ئالغايكى، ئەمما يول ئۈستىگە ئەمەس، يولدىن چەترەك يەرگە چۈشكەيكى، يول ئۈستىدە كېچىسى زەرەرلىك ھايۋانلار كۆپ بولۇر.

بەشىنچى ئەدەپ، ئەگەر گىرەلەشمە يوللاردا مەقسەت يولى قايسى ئىكەنلىكىنى بىلەلمىسە، ئوڭ قولى تەرەپتىكى يولغا قاراپ يۈرگەي.

ئالتىنچى ئەدەپ، ھېچ ۋاقىت تەنھا سەپەر قىلمىغاي، خۇسۇسەن كېچىدە ھەمراھلىرى ئۈچتىن ئاز بولمىغاي. يەتتىنچى ئەدەپ، ئەگەر كۆپ كىشى سەپەرگە چىقسا چۈشكۈندە توپلىشىپ بىر يەرگە چۈشكەيكى، چېچىلمىغاي.

سەككىزىنچى ئەدەپ، بىر توپ ئادەم ھەمراھ بولۇشۇپ سەپەرگە چىققاندا، ئارىسىدا ئالىم، تەقۋادار كىشىلەر بولسا ئۇنى ئۆزلىرىگە ئەمىر (باشلىق) قىلغاي. ئەگەر ئۇنداق

كىشى بولمىسا، ھىممەتلىك رەكلىرىدىن بولسىمۇ بولۇپ، باشلىق بولغان كىشىگە ئەدەپ شۇكى، ھەمراھلىرىغا مېھىر - شەپقەتلىك بولۇپ خىزمەت قىلغاي. ھەمراھلىرىنىڭ ھاجەتلىرىدىن ئۆزىنى تارتمىغاي. ئۆزىنى ھۆكۈمران چاغلانغاندا، باشقىلارنى خالىغانچە ئىشقا بۇيرۇمىغاي.

توققۇزىنچى ئەدەپ، يولدا ئاجىزلار ئۇچراپ قالسا، ئىمكانىيىتى بار كىشىلەر ئۇلارنى يولدا قويۇپ كەتمىگەي، ئۇلارغا ياردەم ۋە مەدەت قىلىپ كارۋانغا يەتكۈزگەي ۋە ئەگەر ئۇلار بەك ئاجىز بولسىمۇ كارۋانغا يەتكۈزمىگىچە تاشلاپ كەتمىگەي.

ئونىنچى ئەدەپ، كىراكەشنىڭ ئۇلىغىغا قاراردىن ئارتۇق يۈك ئارتمىغاي، شۇ چاغدىكى ئەھۋالغا مۇۋاپىق رازى بولغۇدەك ئارتقاي ۋە كىراكەشلەرنىڭ قاتتىق ۋە قوپال قىلىقلىرىغا سەۋر قىلغاي. قىسقىسى شەپقەتلىك بولۇشنى ھەرقاچان قولدىن بەرمىگەي.

ئون بىرىنچى ئەدەپ، ئۇلارغا يۈكنى بەك كۆپ ئارتمىغاي ۋە ئۇلارنى ئاچلىق، ئۈسسۈزلۈقتا قويمىغاي. مەنزىلگە چۈشكەندە ئۇلارنىڭ ئۈستىدىكى يۈكنى

چۈشۈرمىگىچە ئۆزگە ئىشقا كىرىشمىگەي.

ئون ئىككىنچى ئەدەپ، سەپەردە زۆرۈر لازىم بولىدىغان ۋە تۆۋەندىكى نەرسىلەردىن زىيادە نەرسە ئالمىغاي، ئۇلۇغلار ئېيتىپتۇركى، سەپەردە لازىم بولىدىغان زۆرۈر نەرسىلەرنىڭ بىرى، كىيىمدۇر. ئۇنىڭ بىلەن ئەۋرەتنى ياپقىلى بولسىلا بولۇر؛ يەنە بىرى، يىپ (تاناپ - ئارغامچا) ۋە كوزا — ئۇنىڭ بىلەن قۇدۇقتىن سۇ ئالغاي؛ يەنە بىرى جۈپ كەش — ئۇنى يول يۈرگەندە كىيگەي؛ يەنە بىرى ھاسا ياكى نەيزىدۇر. ئۇنىڭ بىلەن ھەرخىل ئاپەتلەرگە تاقابىل تۇرغاي، ھاسىدا يەنە باشقىمۇ پايدىلار باردۇر. ئۇنىڭدىن باشقا ساقال تارغىقى، مىسۋاك (چىش چوتكىسى)، قايچا، يىڭنە دېگەندەك نەرسىلەرنى ئېلىۋېلىش جائىزدۇر.

ئون ئۈچىنچى ئەدەپ، ئەگەر سەپەر ئۈستىدە بىر شەھەردە كېسەللىك ياكى پىتنە - پىسات پەيدا بولغىنىنى ئاڭلىسا ئۇ شەھەرگە كىرمىگەي. ئەگەر ئۇل شەھەردە تۇرۇشلۇق بولۇپ، ئاندىن كېسەللىك پەيدا بولسا قاچمىغاي.

ئون تۆتىنچى ئەدەپ، سەپەردە ئىشلىتىدىغان ئۇلاغقا

قوڭغۇراق تاقىمىغاي.

ئون بەشىنچى ئەدەپ، سەپەرگە ئىنتايىن ئېلىپ چىقىمغاي ۋە يەنە قاپلاننىڭ تېرىسىنى ھەمراھ قىلمىغاي.

ئون ئالتىنچى ئەدەپ، سەپەردىن قايتقاندا بىر بەلەند ۋە ياخشى جايغا چۈشسە ئۈچ مەرتىۋە تەكبىر ئېيتقاي.

ئون يەتتىنچى ئەدەپ، سەپەردىن قايتقاندا ئەھلى ئايال ۋە قېرىنداشلىرىنىڭ ئالدىغا تۇيۇقسىز كىرمىگەي، بۇ ياماندۇر. بەلكى شەھەرگە يېقىن كەلگەندە ئۇلارغا خەۋەر ئەۋەتكەي ۋە يەنە ئۆيگە چۈش ۋە ئەسىر ۋاقىتلىرىدا كىرگەي، كېچىسى كىرمەك ياماندۇر.

ئون سەككىزىنچى ئەدەپ، سەپەردىن ئەھلى ئايال، بالىلىرى، قېرىنداشلىرى ۋە دوست - يارەنلىرىنىڭ ھەرقايسىسىغا لايىق تۆھپە، سوۋغات ئېلىپ كەلگەي، تۇرالغۇسىغا جايلاشقاندىن كېيىن كۆرۈشكىلى كىرگەنلەرنى تائام بېرىپ ئۇزاتقاي.

ئون توققۇزىنچى ئەدەپ، شەھەردىكى مۇقىم دوست - يارەنلەر سەپەردىن كەلگۈچىنىڭ يېنىغا بالدۇر كىرىش ياخشىدۇر. يەنە مۇساپىر بىلەن مۇلاقات بولغان ۋاقىتدا ئاڭا دۇئايى خەير قىلىپ ئېيتقاي.

ئىككىنچى پەسىل: مۇساپىرنىڭ^① مۇجاۋىرىغا^② ۋە
مۇجاۋىرنىڭ مۇساپىرىغا قىلىدىغان ئەدەپلىرى
بۇلار ئون بىر ئەدەبتۇر. ئۇنىڭ تۆتى مۇساپىر مۇجاۋىرىغا
قىلىدىغان ئەدەبتۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ، مۇساپىر مۇجاۋىرنىڭ ئالدىغا كىرسە
ئەدەپ ۋە ھۆرمەت سالىمى بىلەن كىرگەي ۋە تۆۋەنرەك
جايدا ئولتۇرغاي. ئەگەر مۇجاۋىر ئۇنى ئىززەت - ئىكرام
قىلىپ يۇقىرىغا ئۆتكۈزسە تارتىنىپ ئولتۇرمىغاي ۋە
قايسى جايغا تەكلىپ قىلسا شۇ جايدا ئولتۇرغاي.

ئىككىنچى ئەدەپ، مۇجاۋىرنىڭ شەرىئەتكە خىلاپ
ئىشى بولمىسا ئارتۇقچە نەرسىلەر بىلەن خىيالىنى
مەشغۇل قىلمىغاي. مۇجاۋىرنى ھەرخىل ئىشلار ئۈچۈن
زورلاپ مەنسەپ ئىگىلىرى ياكى پادىشاھلارنىڭ ئالدىغا
ئېلىپ بارمىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، ئەگەر مۇجاۋىر ئۇنىڭغا ئىشنى
بۇيرۇسا كۆڭلىدىكى رازىلىق ۋە رىغبەت بىلەن قوبۇل

① مۇساپىر — سەپەر قىلغۇچى.

② مۇجاۋىر — مۇقىم نۇرغۇچى.

قىلغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، مۇجاۋىرغا ئۆزىنىڭ پەزلۇ كامالىنى ئىزھار قىلمىغاي ۋە ئۆزىنىڭ سەپىرىدىن ھېكايە قىلمىغاي.

ئەمدى مۇجاۋىرنىڭ مۇساپىرغا قىلىدىغان ئەدەپلىرى يەتتىدۇر:

ئاۋۋالقى ئەدەپ: مۇساپىر ئۇچرىسا خاھ سوپىلىق ھالىتىدە بولسۇن، خاھ بولمىسۇن ئاڭا لايىق ئىززەت - ئىكرام قىلغاي. شۇنىڭ ئۈچۈنكى كۆپلىگەن ئىلىم ئەھلىلىرى ۋە ياخشى كىشىلەر كۆرۈنۈشتە، يۈرۈش - تۇرۇش ۋە كىيىنىشى ئادەتتىكىچە بولۇپ، ئۆزلىرىنى ئاددىي كۆرسىتىدۇ. ئەمما كۆڭلىدە دوستلۇق يولىنى تۇتىدۇ ۋە ئۆز ئىشلىرىغا بەك پۇختا بولىدۇ.

ئىككىنچى ئەدەپ، مۇجاۋىر پېقىرانە كىيىنگەن مۇساپىرغا يولۇقسا «قايدىن كەلدىڭىز، قاين بارىسىز ۋە ئېتىڭىز نېمىدۇر؟» دېگەندەك سوئاللارنى سورىمىغاي.

ئۈچىنچى ئەدەپ، پاراسەت بىلەن كۆزەتكەيكى، مۇساپىرنىڭ تەبىئىتى سۆھبەتكە ياكى يالغۇزلۇققا مايىل بولسا، شۇنىڭغا مۇناسىپ ئىش تۇتقاي. ئەگەر تەبىئىتى سۆھبەتنى تەلەپ قىلسا تەكەللۈپسىز سۆھبەت قىلغاي ۋە ئەگەر تەبىئىتى خىلۋەتنى تەلەپ قىلسا، ئۇنىڭغا مۇناسىپ

خىلۋەت جايى ھازىرلىغاي ۋە ئۇنى ئورۇنلاشتۇرۇپ قويۇپ،
تەرەتخانىنى ھەم تەييارلاپ قويغاي.

تۆتىنچى ئەدەپ، ئەگەر مۇساپىرنىڭ كۆڭلى ھامامغا
تارتسا، ھامامغا ئېلىپ بارغاي، كىيىمى كىر بولسا
يۇيۇرغاي ۋە ئەگەر قۇدرىتى يەتسە يېڭى كىيىم بەرگەي، بۇ
ئىشلارغا پەرۋاسىز قارىمىغايكى، نۇقسان بولۇر.

بەشىنچى ئەدەپ، ئۈچ كۈندىن كېيىن مۇساپىرنىڭ
ئەزىزلەر ياكى مازار زىيارەتلىرىگە مەيلى - ئىختىيارى بار -
يوقلۇقىنى سورىغايكى، ئەگەر بولسا شەھەرنىڭ
ئەزىزلىرىنىڭ ئالدىغا، مازارلارغا ئېلىپ بارغاي، ئەگەر
كۆڭلى بولمىسا ئاڭا زورلىمىغاي.

ئالتىنچى ئەدەپ، مۇساپىرنىڭ مۇۋاپىق ھالەتتىكى
تەلەپ - ئارزۇلىرىنى ئېيتسا قول باغلاپ بەجا كەلتۈرگەي.
يەتتىنچى ئەدەپ، سۆھبىتىدىن پايدىلانماق ئۈچۈن
نەچچە كۈن تۇرماقچى بولسا مۇساپىرغا ئىجازەت بەرگەي.
سادىق تەلەپكار بولسا ھېچقاچان يالغان ئېيتمايدۇ.

شۇنىڭ بىلەن بۇ كىتاب مەرھەمەت ئىگىسى بولغان
تەڭرىنىڭ ياردىمى بىلەن تامامغا يەتتى، بۇ كىتاب 1314 -
سىنە تامام بولدى.